

2026/319

13.2.2026

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/319

z dnia 12 lutego 2026 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz waliny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 19 grudnia 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu waliny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”, „ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 5 listopada 2024 r. przez Eurolysine SAS („Eurolysine” lub „skarżący”). Skarga została złożona przez przemysł Unii zajmujący się produkcją waliny w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/326⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja podała rejestracji przywóz waliny pochodzącej z Chin.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 17 lipca 2025 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych.
- (5) Dnia 23 lipca 2025 r. przedsiębiorstwo Bayannur Huaheng Biotechnology Co., Ltd. („BHB”, łącznie z powiązаныmi z nim przedsiębiorstwami „grupa Huaheng”) złożyło pisemne oświadczenie, w którym przedstawiło swoje stanowisko w sprawie domniemanych błędów pisarskich w obliczeniach stosowanego do niego marginesu dumpingu i stwierdziło, że Komisja popełniła błąd, ponieważ (i) dwukrotnie odliczyła opłaty bankowe, (ii) uwzględniła wyłącznie cenę jednostkową skrobi kukurydzianej zamiast średniej cen jednostkowych skrobi kukurydzianej i proszku białkowego w związku z dostosowaniem w górę wartości odniesienia skrobi kukurydzianej z tytułu marży za kukurydzę niemodyfikowaną genetycznie oraz (iii) zastosowała 23,3 % kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, które obejmowały kwotę 17 848 USD z tytułu kosztów dystrybucji, ponieważ zdaniem przedsiębiorstwa te koszty dystrybucji zostały odliczone od ceny eksportowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu waliny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C, C/2024/7460, 19.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/7460/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/326 z dnia 18 lutego 2025 r. podające rejestracji przywóz waliny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/326, 19.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/326/oj).

- (6) Komisja uznała argument opisany w ppkt (ii) za uzasadniony i odpowiednio dostosowała margines dumpingu dla grupy Huaheng. Argument, o którym mowa w ppkt (i), odrzucono na etapie tymczasowym, ale po przedstawieniu dodatkowych dowodów został on ponownie rozważony po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedstawionych w motywie 145. Argument przedsiębiorstwa CJ (Shenyang) Biotechnology Co., Ltd. („CJS”), który był podobny do argumentu opisanego w ppkt (iii), został odrzucony na etapie tymczasowym oraz w motywach 140–141 poniżej.
- (7) 14 sierpnia 2025 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/1737 ⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz waliny pochodzącej z Chin.

1.4. Dalsze postępowanie

- (8) Po ujawnieniu najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), skarżący oraz dwaj objęci próbą producenci eksportujący – CJS wraz z przedsiębiorstwami powiązаныmi oraz grupa Huaheng – w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedstawili na piśmie swoje stanowisko w sprawie tymczasowych ustaleń.
- (9) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem skarżącego, CJS i jego przedsiębiorstw powiązanych oraz grupy Huaheng.
- (10) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Ajinomoto Omnicem, Belgium („Ajinomoto”), importer powiązany z chińskim niewspółpracującym producentem eksportującym Shanghai Ajinomoto Amino Acid Co. Ltd, zarejestrowało się jako zainteresowana strona i przedstawiło uwagi dotyczące zakresu produktu. Do tych uwag odniesiono się w motywach 27–37.
- (11) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (12) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz waliny pochodzącej z Chin („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ostatecznych ustaleń. Uwagi otrzymano od skarżącego, grupy Huaheng, CJS i Ajinomoto.
- (13) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono także przedstawienie argumentów. Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem skarżącego, grupy Huaheng i CJS.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (14) Wobec braku uwag dotyczących doboru próby importerów niepowiązanych Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 8 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (15) Jeżeli chodzi o dobór próby producentów eksportujących, skarżący twierdził, że dane z okresu objętego dochodzeniem („OD”), na których oparto próbę producentów eksportujących, nie odzwierciedlały we właściwy sposób dynamiki rynku, która zaczęła się ujawniać przed okresem objętym dochodzeniem. Skarżący twierdził w szczególności, że wielkość sprzedaży CJS do Unii była skrajnie ograniczona w porównaniu ze sprzedażą CJS na rynku chińskim. Z tego względu skarżący argumentował, że ponieważ dumping ustala się jako różnicę między ceną eksportową a ceną krajową, przedsiębiorstwo CJS nie byłoby reprezentatywne dla sytuacji rynkowej.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1737 z dnia 13 sierpnia 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz waliny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/1737, 14.8.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1737/oj).

- (16) Komisja zauważyła, że w toku dochodzenia ustalono istnienie znaczących zakłóceń na rynku waliny w Chinach i że w związku z tym wartość normalna nie opiera się na sprzedaży krajowej producentów eksportujących. Niezależnie od tego, jak wskazano w motywie 10 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja wybrała próbę producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, i pod tym względem CJS było podmiotem reprezentatywnym. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (17) Skarżący ponownie podniósł argument, że CJS nie było podmiotem reprezentatywnym, ponieważ nie jest przedsiębiorstwem należącym do chińskich właścicieli. Na poparcie tego stanowiska skarżący podniósł fakt, że CJS jest jednym ze skarżących w toczących się dochodzeniach antidumpingowych dotyczących przywozu lizyny z Chin do Brazylii i do Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”).
- (18) Komisja odrzuciła już część tego argumentu, tj. twierdzenie, że CJS jest przedsiębiorstwem zagranicznym działającym w Chinach, a zatem nie prowadzi działalności na takich samych warunkach jak przedsiębiorstwa chińskie, w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ponieważ to kryterium nie ma znaczenia dla doboru próby zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że próba powinna opierać się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Podobnie bez znaczenia jest także rola zaangażowanych przedsiębiorstw w odniesieniu do innych produktów i w ramach właściwości innych jurysdykcji. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (19) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń skarżący twierdził, że wywóz CJS do Unii gwałtownie spadł na korzyść innych chińskich eksporterów, ponieważ walina CJS ma znacznie wyższą cenę. Skarżący dodał, że potwierdzają to ustalenia Komisji zawarte w motywie 133 w odniesieniu do zastosowania marży zysku importera niepowiązanego (Quimidroga’s S.A. – „Quimidroga”), którą uznano za niereprezentatywną.
- (20) Komisja zauważyła, że zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego próba opiera się na danych dostępnych w momencie doboru próby. Na podstawie tych danych Komisja uznała próbę za reprezentatywną dla sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Okoliczności zaistniałe po okresie objętym dochodzeniem nie mają znaczenia dla doboru próby. Podobnie cena przywozu waliny nie była istotna dla doboru próby, która opierała się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Argument ten został zatem odrzucony.
- (21) Skarżący twierdził ponadto, że współpracujący chińscy producenci eksportujący nieobjęci próbą nienależnie skorzystają z niskiego marginesu dumpingu CJS, ponieważ jest on uwzględniony w obliczeniu średniego ważonego marginesu dumpingu przedsiębiorstw objętych próbą mającego zastosowanie również do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą. Skarżący dodał, że średni ważony margines dumpingu próby nie byłby wystarczający do ochrony przemysłu Unii przed przywozem towarów po cenach dumpingowych. W związku z tym skarżący zwrócił się do Komisji o obliczenie marginesu dumpingu dla współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą w sposób, który lepiej odzwierciedlałby sytuację na rynku i skuteczniej chroniłby przemysł Unii.
- (22) Skarżący nie przedstawił żadnej konkretnej metodyki obliczania marginesu dumpingu mającego zastosowanie do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą. Ponadto art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stanowi, że w przypadku zastosowania kontroli wyrывkowej na podstawie art. 17 tego rozporządzenia cło antidumpingowe mające zastosowanie do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą „nie może przekroczyć średniego ważonego marginesu dumpingu stwierdzonego w odniesieniu do stron ujętych w próbie”. Na tej podstawie argument ten odrzucono.
- (23) Wobec braku innych uwag dotyczących doboru próby producentów eksportujących Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 10–18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.6. Indywidualne badanie

- (24) Wobec braku uwag dotyczących indywidualnego badania Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (25) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przeprowadzono, na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego, wizytę weryfikacyjną w siedzibie importera niepowiązanego, który udzielił pełnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu:
- Quimidroga S.A., Barcelona, Hiszpania.

1.8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (26) Wobec braku uwag dotyczących okresu objętego dochodzeniem („OD”) i okresu badanego Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 24 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM I PRODUKT PODOBNY

- (27) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo Ajinomoto, importer powiązany z chińskim niewspółpracującym producentem eksportującym, przedstawiło uwagi dotyczące zakresu produktu i stwierdziło, że walina stosowana do zastosowań farmaceutycznych (o jakości farmaceutycznej) ma inne podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne oraz inne przeznaczenie, stopień zamienności, normy jakości i kanały dystrybucji niż walina o jakości spożywczej i paszowej, i wniosło o wyłączenie jej z zakresu produktu.
- (28) Ajinomoto uzasadniło swój argument i powołało się przy tym na niepreferencyjne zasady pochodzenia, które stosuje się do działu 29 obejmującego produkt objęty postępowaniem i zgodnie z którymi oczyszczenie uznaje się za istotne przetworzenie produktu. Na tej podstawie oraz z uwagi na to, że walina o jakości farmaceutycznej podlega takiemu procesowi oczyszczania, Ajinomoto argumentowało, że nie powinna ona wchodzić w zakres definicji produktu.
- (29) Argument dotyczący zakresu produktu przedstawiono dopiero po wprowadzeniu środków tymczasowych, podczas gdy zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania termin na zgłaszanie wszelkich argumentów dotyczących zakresu produktu upływał 10 dni od wszczęcia przedmiotowego dochodzenia. Argument ten był zatem spóźniony i na tym etapie stał się niedopuszczalny.
- (30) Niezależnie od tego Komisja najpierw zauważyła, że w motywie 32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdziła, iż poszczególne gatunki waliny wykazują podobne podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne, ponieważ mają identyczną strukturę cząsteczkową i pełnią te same podstawowe funkcje, tj. dostarczają wysoce przyswajalnej waliny zwierzętom i ludziom, zarówno w produktach farmaceutycznych, jak i w żywności (jako suplement diety) lub w paszy. Ponadto wszystkie klasy są produkowane w tym samym procesie produkcji o różnym stopniu oczyszczania i ekstrakcji. Wszystkie gatunki waliny przywożone są pod tymi samymi kodami TARIC.
- (31) Ajinomoto nie przedstawiło żadnych dowodów, które uzasadniałyby twierdzenie, że walina o jakości farmaceutycznej ma inne właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne. W rzeczywistości Ajinomoto potwierdziło, że produkt jest chemicznie taki sam jak walina o jakości spożywczej lub paszowej i opiera się na tej samej cząsteczce (L-walina). Ponadto rzekomo odmienne normy jakości mające zastosowanie do producentów waliny o jakości farmaceutycznej nie zmieniają składu chemicznego produktu.
- (32) Ajinomoto twierdziło, że walina o jakości farmaceutycznej ma bardziej krystaliczną postać proszku ze względu na dalsze przetwarzanie waliny o jakości paszowej przez Ajinomoto. Komisja zauważyła jednak, że pomimo tej różnicy produkty są nadal bardzo podobne, a ich podstawowe właściwości pozostają takie same.
- (33) Po drugie, jak stwierdzono w motywie 32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, mimo że wymogi dotyczące czystości waliny farmaceutycznej są wyższe, nadal pełni ona tę samą funkcję, tj. dostarcza zwierzętom i ludziom niezbędnych aminokwasów, zarówno w produktach farmaceutycznych, jak i w żywności (jako suplement diety) lub w paszy.
- (34) Po trzecie, jeżeli chodzi o niepreferencyjne reguły pochodzenia, które stosuje się do działu 29, Ajinomoto samo potwierdziło, że wniosek zawarty w motywie 32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych ma zastosowanie do waliny o jakości spożywczej, ale nie powinien mieć zastosowania do waliny o jakości farmaceutycznej ze względu na istotne przetworzenie waliny o jakości paszowej poprzez jej oczyszczenie. Niepreferencyjne zasady pochodzenia odnoszące się do działu 29, na które powołał się importer, obejmują jednak nie tylko przetwarzanie na potrzeby zastosowań farmaceutycznych, lecz także substancje o jakości spożywczej. Oczyszczanie na potrzeby zastosowań farmaceutycznych należy zatem do tej samej kategorii procesów produkcyjnych co oczyszczanie waliny o jakości spożywczej.

- (35) Ponadto według Ajinomoto skarżący nie uznał waliny o jakości farmaceutycznej za produkt objęty postępowaniem. Ajinomoto twierdzi, że produkcja waliny o jakości farmaceutycznej w Unii odbywa się w przedsiębiorstwie innym niż przedsiębiorstwo skarżące. Ponieważ skarżący utrzymywał, że reprezentuje 100 % produkcji waliny w Unii, i nie miał wiedzy o innych producentach, Ajinomoto argumentowało, że walina jakości farmaceutycznej nie powinna być objęta skargą. Komisja potwierdziła swoje ustalenia zawarte w motywie 33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a mianowicie, że dochodzenie wykazało, iż Eurolysine, po uzyskaniu odpowiednich zezwoleń regulacyjnych, miało techniczną zdolność do produkcji wszystkich gatunków waliny. Ponadto opis produktu w skardze określał produkt jako aminokwas o wzorze chemicznym obejmującym walinę wszystkich klas jakości, w tym walinę o jakości farmaceutycznej.
- (36) W rezultacie argumenty importera odrzucono.
- (37) Wobec braku innych uwag dotyczących produktu objętego dochodzeniem, produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 25–33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (38) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Ajinomoto powtórzyło swoje uwagi z etapu tymczasowego, do których Komisja odniosła się już w motywach 27–36. Przedsiębiorstwo przedstawiło uwagi na temat różnicy cenowej między walina o jakości farmaceutycznej a walina o jakości paszowej, argumentując, że cena produktu o jakości farmaceutycznej jest znacznie wyższa, w związku z czym nie wykazano, że przywóz waliny o jakości farmaceutycznej spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Przedsiębiorstwo zwróciło również uwagę na różnicę w działalności między powiązаныmi z nim producentami w Chinach a producentami unijnymi. Ajinomoto twierdziło, że Eurolysine wytwarza produkt objęty dochodzeniem, podczas gdy Shanghai Ajinomoto oczyszcza go w celu uzyskania waliny o jakości farmaceutycznej, co jest zupełnie innym procesem, którego skarżący nie może przeprowadzić. Ponadto przedsiębiorstwo twierdziło, że te dwa produkty nie są przeznaczone dla tych samych użytkowników, ponieważ walina klasy farmaceutycznej jest wykorzystywana do celów farmaceutycznych, podczas gdy walina klasy paszowej jest wykorzystywana jako pasza dla zwierząt. Na koniec powtórzyło, że walina klasy farmaceutycznej nie została uwzględniona w skardze i w związku z tym nie wchodzi w zakres obecnego postępowania.
- (39) Komisja potwierdziła swoje oceny i zauważyła, że walina klasy farmaceutycznej jest, jak potwierdziło samo przedsiębiorstwo Ajinomoto, wersją waliny (tj. produktu objętym dochodzeniem) o określonym poziomie czystości. W związku z tym, pomimo różnicy cenowej, faktu, że Ajinomoto przeprowadza inną część procesu produkcji produktu objętego dochodzeniem, oraz różnych zamierzonych zastosowań, nie stanowi to wystarczającej podstawy do uznania tych dwóch produktów za różne, co opisano szczegółowo w motywach 27–36.
- (40) Ponadto informacje dotyczące różnicy w procesie produkcji, domniemanych szczególnych cech waliny o jakości farmaceutycznej i cen nie mogły zostać zweryfikowane podczas dochodzenia, ponieważ chiński producent powiązany z Ajinomoto nie współpracował w tym dochodzeniu, a Ajinomoto zdecydowało się na udział w dochodzeniu dopiero po wprowadzeniu środków tymczasowych. Ponadto jego twierdzenia nie są poparte żadnymi istotnymi dowodami. W związku z tym Komisja ustaliła, że wszystkie rodzaje waliny wchodzą w zakres produktu objętego dochodzeniem i jako takie spowodowały szkodę opisaną w sekcjach 4 i 5 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja oceniła wpływ całego przywozu produktu objętego postępowaniem na przemysł Unii, w związku z czym argument Ajinomoto został odrzucony.
- (41) Argument, że przemysł Unii nie byłby w stanie produkować waliny o jakości farmaceutycznej i że nie została ona uwzględniona w skardze, został już omówiony w motywie 35. Ponadto walina o jakości farmaceutycznej została wyraźnie wymieniona w skardze jako wchodząca w zakres produktu. Wreszcie przemysł Unii potwierdził, że jest w stanie produkować walinę przeznaczoną na rynek produktów niepaszowych oraz że różne klasy czystości waliny pełnią tę samą podstawową funkcję, jaką jest dostarczanie waliny zwierzętom i ludziom. Argumenty te zostały zatem odrzucone.
- (42) W związku z tym Komisja potwierdziła swoją ocenę i odrzuciła wniosek o wyłączenie waliny o jakości farmaceutycznej z zakresu produktu.

3. DUMPING

(43) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwaj objęci próbą producenci eksportujący – CJS i grupa Huaheng – oraz skarżący przedstawili uwagi.

3.1. **Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego**

(44) Wobec braku uwag dotyczących procedury określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 34–40 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. **Wartość normalna**

3.2.1. *Istnienie znaczących zakłóceń*

(45) Wobec braku uwag dotyczących występowania znaczących zakłóceń w ChRL Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 44–139 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.2. *Kraj reprezentatywny*

(46) W swoich uwagach do ujawnienia tymczasowych ustaleń skarżący poparł decyzję Komisji o wyborze Kolumbii jako kraju reprezentatywnego.

(47) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Huaheng sprzeciwiła się decyzji Komisji o wyborze Kolumbii jako kraju reprezentatywnego. Po pierwsze, grupa Huaheng utrzymywała, że Indonezja jest najbardziej odpowiednim krajem reprezentatywnym, ponieważ była jedynym krajem, który (i) produkował walinę, (ii) wykazywał znaczny, niezniekształcony przywóz wszystkich głównych czynników produkcji oraz (iii) dysponował łatwo dostępnymi danymi finansowymi obejmującymi cały OD. Po drugie, jeżeli Komisja nie zastosowałaby Indonezji, to według grupy Huaheng powinna powrócić do Malezji, którą wybrano w drugiej nocie dotyczącej źródeł służących do określenia wartości normalnej z 4 czerwca 2025 r. („druga nota”). Po trzecie, Kolumbia powinna zostać wykluczona ze względu na zakłócenia dotyczące większości głównych czynników produkcji oraz brak dostępnych danych finansowych. Na wypadek gdyby Komisja podtrzymała swój wybór Kolumbii jako kraju reprezentatywnego, grupa Huaheng zwróciła się jednak do Komisji o zastąpienie wartości odniesienia dla skrobi kukurydzianej.

— Indonezja

(48) Grupa Huaheng twierdziła, że produkcję produktu tej samej ogólnej kategorii lub z tego samego sektora można uwzględnić dopiero wtedy, gdy w żadnym kraju o porównywalnym poziomie rozwoju gospodarczego nie wytwarza się produktu objętego dochodzeniem. W omawianym przypadku spośród dwóch państw dostępnych na podstawie tych kryteriów – Brazylii i Indonezji – pierwszeństwo powinna mieć Indonezja, ponieważ odnotowuje się tam znaczny przywóz głównych czynników produkcji. Jeżeli chodzi o Brazylię, w drugiej nocie Komisja potwierdziła, że nawet jeżeli w okresie objętym dochodzeniem w Brazylii produkowano walinę, nie było dostępnych zaktualizowanych danych finansowych. W związku z tym należało wykluczyć Brazylię jako potencjalny kraj reprezentatywny.

(49) Komisja zauważyła, że w podejściu grupy Huaheng pominięto okoliczność, że w przedmiotowej sprawie nie było łatwo dostępnych danych finansowych dotyczących któregośkolwiek producenta waliny w Indonezji. W związku z tym Komisja musiała odwołać się do produktu należącego do tej samej ogólnej kategorii lub sektora co walina. W swoich uwagach do ujawnienia tymczasowych ustaleń sama grupa Huaheng ponownie wskazała możliwość oparcia się na producencie kwasu cytrynowego PT. Indo Acidatama Tbk. Niezależnie od tego Komisja zwróciła uwagę, że odrzuciła Indonezję jako odpowiedni kraj reprezentatywny ze względu na znaczny udział przywozu z Chin w odniesieniu do co najmniej czterech najważniejszych czynników produkcji oraz zakłócenia na rynku w zakresie kukurydzy i węgla. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

(50) Ponadto grupa Huaheng nie zgodziła się ze stanowiskiem Komisji, że grupa wybiórczo dobrała Brazylię i Turcję jako potencjalne kraje reprezentatywne, aby porównać je z Indonezją, zamiast porównać Indonezję z Malezją i Kolumbią⁽⁵⁾. Aby odnieść się do tymczasowych ustaleń Komisji, grupa Huaheng wskazała, że do Indonezji trafiają znaczne ilości przywożonej kukurydzy, oraz wspomniała, że od Kolumbii oczekiwano wszczęcia dochodzenia w sprawie przywozu kukurydzy pochodzącej z USA. Chociaż takiego dochodzenia nie wszczęto,

⁽⁵⁾ Rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych, motyw 187.

grupa Huaheng twierdziła, że okoliczność ta świadczy o możliwości zniekształcenia ceny kukurydzy w Kolumbii ze względu na rzekomo subsydiowany przywóz z USA, ponieważ USA dostarczały prawie 97 % całkowitego przywozu kukurydzy do Kolumbii. Komisja uznała argument grupy Huaheng za spekulatywny i nieuzasadniony, ponieważ grupa nie przedstawiła żadnych dowodów na domniemane subsydiowanie kukurydzy z USA, a Kolumbia nie wszczęła dochodzenia w sprawie środków ochrony handlu dotyczącego kukurydzy z USA. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

- (51) Grupa Huaheng wskazała, że wielkość przywozu skrobi kukurydzianej do Indonezji była zbliżona do wielkości przywozu do Malezji i wyższa niż wielkość przywozu do Kolumbii.
- (52) Komisja odrzuciła już te argumenty w motywie 161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponieważ grupa Huaheng nie przedstawiła żadnych dalszych argumentów na ich poparcie, Komisja odrzuciła je na podstawie uzasadnienia przedstawionego w motywie 161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (53) Ponadto grupa Huaheng twierdziła, że sposób, w jaki Komisja analizowała wyłącznie czynniki produkcji, na które miał wpływ znaczny udział przywozu z Chin, wprowadzał w błąd, ponieważ nie uwzględniał wszystkich czynników produkcji. W związku z tym w ocenie grupy Huaheng wartości odniesienia oparte na przywozie do Kolumbii skrobi kukurydzianej, węgla i węgla aktywnego również były niewiarygodne. W tym kontekście grupa Huaheng powtórzyła swoje uwagi podsumowane w motywie 184 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące przywozu tych czynników produkcji do Indonezji w porównaniu z przywozem do Malezji i Kolumbii.
- (54) Komisja nie zgodziła się jednak z tym argumentem, ponieważ przeanalizowała wszystkie czynniki produkcji w Indonezji wymienione przez grupę Huaheng, w tym kukurydzę. Na przykład w pierwszej nocie z dnia 2 kwietnia 2025 r. dotyczącej źródeł służących do określenia wartości normalnej („pierwsza nota”) Komisja podniosła kwestię istnienia zakazu przywozu kukurydzy w Indonezji. Ponadto Komisja nie stwierdziła, że przywóz skrobi kukurydzianej, węgla i węgla aktywnego do Kolumbii był zniekształcony. Kwestia ta została szczegółowo omówiona w motywach 66, 68 i 70. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (55) Grupa Huaheng zakwestionowała interpretację Komisji zawartą w motywie 187 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którą zakaz przywozu kukurydzy w Indonezji mógł być przyczyną mniejszej wielkości przywozu niż w Malezji i Kolumbii⁽⁶⁾. Według grupy Huaheng interpretacji Komisji przeczy fakt, że średnia cena przywozu kukurydzy do Indonezji była taka sama jak cena przywozu do Malezji i wyższa niż cena importowa do Kolumbii. Ponadto zdaniem grupy Huaheng zakaz przywozu kukurydzy do Indonezji nie znajdował odzwierciedlenia w wielkości przywozu do tego kraju. Podobnie w odniesieniu do węgla, w przypadku którego Komisja w pierwszej nocie stwierdziła istnienie zakłóceń rynku, grupa Huaheng twierdziła, że cena importowa do Indonezji była porównywalna z ceną importową do Malezji.
- (56) Porównanie cen dokonane przez grupę Huaheng miało wykazać, że stwierdzone zakłócenia rynku w odniesieniu do kukurydzy i węgla nie miały wpływu na cenę importową tych czynników produkcji do Indonezji. W motywie 187 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja argumentowała jednak, że zakaz przywozu kukurydzy mógł mieć wpływ na wielkość przywozu, ale nie oceniała w tym kontekście wpływu takiego zakazu na poziom cen. W związku z tym argumenty przedstawione przez grupę Huaheng nie odnosiły się do rozumowania Komisji i nie podważały jej ustaleń w tym zakresie. Ponadto w odniesieniu do twierdzenia, że zakaz przywozu kukurydzy nie znalazł odzwierciedlenia w wielkości przywozu do Indonezji, Komisja przypominała, że w pierwszej nocie wyjaśniła, iż zgodnie z tym zakazem przywóz kukurydzy jest dozwolony w określonych miesiącach i tak długo, jak krajowa produkcja nie zaspokaja popytu wewnętrznego⁽⁷⁾. W rezultacie zakaz przywozu kukurydzy nie ma charakteru całkowitego zakazu i przywóz kukurydzy nadal ma miejsce, choć jego skala jest mniejsza. Statystyki przywozu nie mogą zatem – wbrew sugestii grupy Huaheng – wskazywać na brak przywozu kukurydzy do Indonezji. Wręcz przeciwnie, wykazują one istnienie takiego przywozu, ale w mniejszych ilościach niż w przypadku Malezji i Kolumbii, czego grupa Huaheng nie zakwestionowała. Wreszcie porównanie z cenami w Malezji i w Kolumbii przeprowadzone przez grupę Huaheng w odniesieniu do kukurydzy i do węgla nie pokazuje, czy zakłócenia na rynku miały wpływ na cenę kukurydzy i węgla w Indonezji. W związku z tym argument ten odrzucono.

⁽⁶⁾ Tamże.

⁽⁷⁾ <https://globaltradealert.org/intervention/19519>.

- (57) Ponadto grupa Huaheng argumentowała, że jeżeli uwzględnić rozumowanie Komisji, zgodnie z którym niska wielkość oznacza istnienie zakłóceń, skrobia kukurydziana w Kolumbii również podlegałaby zakłóceniom ze względu na niską wielkość przywozu, co znalazłoby odzwierciedlenie w wysokiej cenie w Kolumbii.
- (58) Komisja odniosła się do argumentu, jakoby cena importowa skrobi kukurydzianej do Kolumbii była zniekształcona, i odrzuciła go w motywie 66.

— Malesja

- (59) W swoich uwagach przedstawionych po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Huaheng nie zgodziła się z wnioskiem Komisji, że dane finansowe Ajinomoto Malaysia nie mogą stanowić wiarygodnej wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz dla zysku, ponieważ Ajinomoto Malaysia zaprzestało w Malesji produkcji glutaminianu monosodowego, drugiego produktu uznanego przez Komisję za należący do tej samej ogólnej kategorii co walina. W tym kontekście grupa Huaheng zakwestionowała wiarygodność sprawozdania rocznego Ajinomoto Malaysia za 2024 r. w części dotyczącej zaprzestania produkcji glutaminianu monosodowego i stwierdziła, że sformułowania użyte w sprawozdaniu są niejasne.
- (60) Komisja zauważyła, że fakt, iż Ajinomoto Malaysia nie uczestniczy już w produkcji glutaminianu monosodowego, został również potwierdzony w niedawnym dochodzeniu, w toku którego władze Malesji poinformowały Komisję, że jedynym producentem glutaminianu monosodowego w tym kraju jest Ajinoriki Malaysia⁽⁸⁾. W związku z tym Komisja nie mogła wykorzystać danych Ajinomoto Malaysia i odrzuciła ten argument.
- (61) Jeżeli chodzi o Ajinoriki Malaysia, grupa Huaheng zakwestionowała ustalenie Komisji, że dane finansowe Ajinoriki Malaysia nie mogły stanowić wiarygodnej wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, ponieważ podmiot ten uczestniczył w praktykach obchodzenia środków⁽⁹⁾. Według grupy Huaheng udział Ajinoriki Malaysia w praktykach obchodzenia środków w zakresie produkcji glutaminianu monosodowego oceniono wyłącznie za okres objęty tamtym postępowaniem (1 lipca 2023 r. – 30 czerwca 2024 r.).
- (62) Komisja zauważyła, że zmiana struktury handlu stwierdzona w przedmiotowym dochodzeniu w sprawie obejścia środków wynikała ze wzrostu wywozu do Malesji powiązanego przedsiębiorstwa handlowego Ajinoriki Malaysia w Chinach, który rozpoczął się w 2021 r., w okresie objętym dochodzeniem w sprawie obejścia środków⁽¹⁰⁾. Zmiana struktury handlu stwierdzona przez Komisję w dochodzeniu w sprawie obejścia środków miała zatem wpływ na dane finansowe Ajinoriki Malaysia za 2022 r. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (63) Ponadto w związku z tym, że najnowsze dostępne dane finansowe Ajinoriki Malaysia pochodzą z 2022 r., grupa Huaheng twierdziła, iż w celu ustalenia poziomu zysku powiązanych przedsiębiorstw handlowych i importerów Komisja oparła się na mniej aktualnych danych dotyczących zysku importerów niepowiązanych, uzyskanych w ramach dochodzenia dotyczącego przywozu niektórych (poli)alkoholi winylowych („dochodzenie w sprawie PVA”) pochodzących z Chin⁽¹¹⁾.
- (64) Komisja zauważyła, że z jednej strony rozsądny zysk producenta w kraju reprezentatywnym przy określaniu wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, a z drugiej strony marża zysku zastosowana do dostosowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 i art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego opierają się na innej podstawie prawnej i służą innemu celowi, a zatem nie są porównywalne. W związku z tym Komisja nie mogła oprzeć się na danych finansowych Ajinoriki Malaysia za 2022 r. i odrzuciła ten argument.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/698 z dnia 10 kwietnia 2025 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/633 na przywóz glutaminianu monosodowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz glutaminianu monosodowego wysyłanego z Malesji, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Malesji (Dz.U. L, 2025/698, 11.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/698/oj), motyw 18.

⁽⁹⁾ Tamże, motyw 60.

⁽¹⁰⁾ Tamże, motywy 63–64.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1336/oj).

— Kolumbia

- (65) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Huaheng twierdziła, że kolumbijska wartość odniesienia dla skrobi kukurydzianej jest zniekształcona i że Komisja powinna zastąpić ją bardziej odpowiednią wartością odniesienia, taką jak cena importowa do Indonezji, Malesji lub „globalna cena importowa”. Po pierwsze, grupa Huaheng utrzymywała, że wielkość przywozu do Kolumbii była niereprezentatywnie niska, na przykład w porównaniu z Indonezją lub Malesją, które są dużymi importerami skrobi kukurydzianej. Po drugie, grupa Huaheng twierdziła, że wyjątkowo niska wielkość przywozu do Kolumbii przełożyła się na rażąco wysokie ceny importowe, na przykład w porównaniu z Brazylią (o 37 % wyższe), Tajlandią (o 27 %), Indonezją (o 72 %) i Malesją (o 65 %). Po trzecie, grupa Huaheng przedstawiła dane dotyczące przywozu do Kolumbii w podziale na przedsiębiorstwa importujące i kraje pochodzenia. Grupa Huaheng twierdziła, że jedno przedsiębiorstwo importujące odpowiadało za prawie 50 % całego przywozu do Kolumbii. Grupa Huaheng twierdziła ponadto, że cały przywóz od tego przedsiębiorstwa importującego pochodził od powiązanych dostawców, co zdaniem grupy Huaheng podawało w wątpliwość rynkowy charakter ceny zakupu. Po czwarte, grupa Huaheng twierdziła, że głównym obszarem działalności tego przedsiębiorstwa importującego był sektor spożywczy, napojów i farmaceutyczny i że w związku z tym jest prawdopodobne, iż przywożona przez nie skrobia kukurydziana miała wyższą cenę niż skrobia przemysłowa wykorzystywana do produkcji waliny przez producenta należącego do grupy Huaheng, czyli BHB.
- (66) Jeżeli chodzi o pierwszą i drugą kwestię, Komisja stwierdziła w pierwszej nocie, że w przypadku kukurydzy w Indonezji występują zakłócenia rynku w postaci zakazu jej przywozu. Ponadto Komisja przeanalizowała dane z bazy GTA za OD dotyczące ilości i wartości przywozu do wszystkich państw, pochodzącego ze wszystkich krajów z wyłączeniem ChRL oraz z krajów wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755⁽¹²⁾. Z danych wynikało, że chociaż cena w Malesji była o 40 % niższa niż w Kolumbii, istniały również państwa o dużych wielkościach przywozu z cenami podobnymi do poziomu w Kolumbii lub wyższymi, takie jak Niemcy (cena na tym samym poziomie jak w Kolumbii), Francja (o 26 % wyższa niż w Kolumbii), Kanada (o 34 % wyższa niż w Kolumbii), Zjednoczone Królestwo (o 64 % wyższa niż w Kolumbii) i Australia (o 1 % wyższa niż w Kolumbii). Komisja zauważyła również, że chociaż grupa Huaheng podała Brazylię jako przykład kraju o niższej cenie importowej niż w Kolumbii, wielkość przywozu do Brazylii była o 21 % mniejsza niż do Kolumbii. Komisja stwierdziła zatem, że wielkość przywozu do Kolumbii nie skutkowała nienaturalnie wysoką ceną importową. Na tej podstawie fakt, że ceny importowe różniły się w poszczególnych państwach, nie może sam w sobie uzasadniać zakwalifikowania wyższych lub niższych cen jako nietypowych i w konsekwencji – ich pomijania. W odniesieniu do trzeciej kwestii grupa Huaheng nie przedstawiła dowodów na to, czy przedsiębiorstwo importujące i jego dostawcy są podmiotami powiązanymi. Ponadto Komisja oceniła dane przedłożone przez grupę Huaheng i zauważyła, że ceny, po których przedsiębiorstwo importujące wskazane przez grupę Huaheng kupowało skrobię kukurydzianą, różniły się znacznie w zależności od kraju dostawcy, wobec czego przekazane dane nie dowodziły, że różnica mogła wynikać z ewentualnych polityk cen transferowych. Ponadto w Kolumbii działały inne przedsiębiorstwa importujące, które kupowały po podobnej cenie od tego samego kraju dostawcy. Wreszcie Komisja zauważyła, że na stronie internetowej przedsiębiorstwa importującego⁽¹³⁾ wymieniono produkty i rodzaje działalności, które nie ograniczają się tylko do sektora żywności, napojów i produktów farmaceutycznych, takie jak żywienie zwierząt i zastosowania przemysłowe. W związku z tym Komisja uznała, że twierdzenie, jakoby przedsiębiorstwo importujące prawdopodobnie nabywało skrobię kukurydzianą po wysokiej cenie, nie zostało poparte dowodami. W związku z tym Komisja odrzuciła te argumenty i uznała, że kolumbijska wartość odniesienia dla skrobi kukurydzianej jest uzasadniona.
- (67) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CJS stwierdziło, że wartości odniesienia Komisji dla węgla aktywnego i kwasu octowego są niewiarygodne. W odniesieniu do węgla aktywnego CJS twierdziło, że niska wielkość przywozu do Kolumbii skutkowałą zawyżeniem wartości odniesienia, ponieważ wszystkie pozostałe kraje o wyższym średnim dochodzie, tj. Brazylia, Indonezja, Kolumbia, Tajlandia i Turcja, wskazane przez Komisję w pierwszej nocie, odnotowały znacznie większe wielkości przywozu. CJS zaproponowało zastosowanie średniej ważonej ceny importowej w Turcji lub międzynarodowej wartości odniesienia jako bardziej reprezentatywnego rozwiązania, ponieważ takie wartości odniesienia lepiej odzwierciedlałyby ceny rynkowe węgla aktywnego. Aby poprzeć swoją propozycję, CJS odniosło się również do innych przypadków, w których Komisja zastosowała alternatywne poziomy odniesienia.
- (68) Komisja uznała, że CJS nie przedstawiło wystarczających dowodów na poparcie swojego twierdzenia, jakoby cena importowa węgla aktywnego do Kolumbii była niesłusznie zawyżona. Wielkości przywozu do Kolumbii były wystarczające do ustalenia wiarygodnej wartości odniesienia. Ponadto stosowanie przez Komisję wskaźników ustalanych dla poszczególnych krajów jest zgodne z jej ugruntowaną praktyką. CJS odwołało się do innych przypadków, w których zastosowano alternatywne poziomy odniesienia, nie wykazało jednak, dlaczego przykłady te mają znaczenie w przedmiotowej sprawie i przy uwzględnieniu konkretnych warunków rynkowych w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument CJS.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj>).

⁽¹³⁾ <https://www.ingredion.com/sa/es-co>.

- (69) Jeśli chodzi o kwas octowy, CJS stwierdziło, że cena importowa jest niesłusznie zawyżona, ponieważ jest o 40–80 % wyższa niż średnie ceny importowe do innych krajów o wyższym średnim dochodzie wskazanych przez Komisję w pierwszej nocie. CJS przypisało to dwóm głównym czynnikom: po pierwsze, stosunkowo niewielkiej wielkości przywozu kwasu octowego do Kolumbii w porównaniu z innymi krajami o wyższym średnim dochodzie, a po drugie, jak twierdzi CJS, temu, że Kolumbia sprowadza kwas octowy o wyższej klasie czystości, który jest droższy. Na poparcie tego argumentu CJS wskazało, że gdy Kolumbia przywozi kwas octowy z Niemiec i z Niderlandów, cena jest znacznie wyższa niż gdy Turcja przywozi kwas octowy z tych samych państw, co prawdopodobnie wynika z różnicy klasy produktu. CJS zaproponowało zastosowanie ceny importowej do Brazylii lub międzynarodowej wartości odniesienia jako dokładniejszej wartości odniesienia dla kwasu octowego.
- (70) Komisja uznała, że CJS nie przedstawiło wystarczających dowodów na poparcie swojego twierdzenia, że cena importowa kwasu octowego do Kolumbii jest niesłusznie zawyżona, ponieważ odwołało się wyłącznie do kolumbijskiego przywozu z Niemiec i z Niderlandów. Komisja zauważyła, że przywóz z Niemiec i z Niderlandów stanowił mniej niż 0,1 % łącznego przywozu Kolumbii, a zatem nie odzwierciedla ogólnej struktury przywozu Kolumbii. Jak wskazano w motywie 66, fakt, że ceny importowe różniły się w poszczególnych państwach, nie oznacza sam w sobie, że cena przywozu do Kolumbii jest nietypowa i powinna zostać pominięta. Wobec braku dowodów na zakłócenia na rynku kolumbijskim wartości odniesienia Komisji dla węgla aktywnego i kwasu octowego nadal stanowią wiarygodny i reprezentatywny wskaźnik ceny rynkowej. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument CJS.
- (71) Skarżący wskazał, że przywóz węgla do Kolumbii był niski, ponieważ Kolumbia była dużym eksporterem węgla, oraz twierdził, że Komisja nie odniosła się do tak niskiego przywozu w motywie 161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Skarżący twierdził, że bardziej odpowiedni wynik dałoby zastosowanie średniej ważonej cen jednostkowych przywozu do wszystkich państw pochodzącego ze wszystkich państw z wyłączeniem ChRL oraz z państw wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia (UE) 2015/755, zgodnie z danymi zawartymi w GTA.
- (72) Komisja zauważyła, że skarżący nie uzasadnił ani nie przedstawił żadnych dowodów na to, dlaczego domniemana niska wielkość przywozu węgla do Kolumbii miała wpływ na wiarygodność wartości odniesienia w rozpatrywanej sprawie. W związku z tym Komisja uznała, że wielkość przywozu węgla do Kolumbii w tym przypadku była wystarczająca do ustalenia rozsądnej wartości odniesienia bez konieczności uciekania się do alternatywnej międzynarodowej wartości odniesienia. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

3.2.2.1. Uwagi po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

— Indonezja

- (73) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Huaheng stwierdziła, że Komisja nie odniosła się w pełni do argumentu grupy przedstawionego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń i przemawiającego za wyborem Indonezji jako reprezentatywnego kraju, zgodnie z którym to argumentem na kolumbijską cenę importową kukurydzy miał wpływ znaczny udział przywozu z USA. Komisja podsumowała tę uwagę i odniosła się do niej w motywie 50. Grupa Huaheng powtórzyła swoje twierdzenie, że cena rzekomo subsydiowanego przywozu z USA była niższa od ceny z alternatywnych źródeł (Brazylia, Paragwaj, Argentyna i Ekwador) i sztucznie obniżyła kolumbijską cenę importową kukurydzy w porównaniu z ceną importową do Indonezji, Tajlandii i Malezji, które przywoziły mniej kukurydzy z USA. Grupa Huaheng uzasadniła fakt, że Brazylia stosowała cenę importową jeszcze niższą niż Kolumbia tym, że Brazylia jest trzecim co do wielkości producentem kukurydzy na świecie, co rzekomo zmniejszyłoby jej zapotrzebowanie na import i spowodowałyby obniżenie cen importowych.
- (74) Komisja potwierdziła, że argument grupy Huaheng ma charakter spekulacyjny. Rozumowanie grupy Huaheng opiera się bowiem na fakcie, że przywóz kukurydzy z USA zniekształcił wartość odniesienia, jaką stanowi cena importowa kukurydzy do Kolumbii, która byłaby zatem mniej odpowiednia niż cena przywozu kukurydzy do Indonezji. W przeciwieństwie jednak do przywozu kukurydzy z Chin, w przypadku którego w obecnym dochodzeniu w motywie 138 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono znaczące zakłócenia w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, nie wykazano, aby przywóz kukurydzy z USA był zniekształcony. Dochodzenie antysubsydjne, które miała wszcząć Kolumbia, w rzeczywistości nie zostało wszczęte. Grupa Huaheng twierdziła, że takiego dochodzenia prawdopodobnie nie wszczęto ze względu na obawy dotyczące działań odwetowych ze strony USA, przy czym nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia. W związku z tym grupa Huaheng nie udowodniła, że przywóz z USA był zniekształcony. W konsekwencji pozostała część twierdzenia była bezzasadna. Fakt, że cena przywozu z USA była niższa niż ceny

z alternatywnych źródeł dostaw, nie spowodował, iż cena przywozu kukurydzy do Kolumbii była zniekształcona lub sztucznie zaniżona. Potwierdza to raczej pogląd, że cena przywozu kukurydzy do Kolumbii odpowiadała zwykłej dynamice rynku, którą odzwierciedla niska cena kukurydzy w jej głównym kraju pochodzenia, tj. USA, i była wynikiem tej dynamiki. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

- (75) Grupa Huaheng nie zgodziła się ze sposobem, w jaki Komisja odniosła się do jej twierdzenia przedstawionego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, zgodnie z którym to twierdzeniem wielkość przywozu skrobi kukurydzianej do Kolumbii była niższa niż wielkość przywozu do Indonezji, która była znacząca i porównywalna z wielkością przywozu z Malezji. Komisja podsumowała ten argument w motywie 51 i odniosła się do niego w motywie 52, odsyłając do motywu 161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Grupa Huaheng twierdziła jednak, że w motywie 161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja zauważyła jedynie, iż w Kolumbii liczba czynników produkcji, na które miał wpływ znaczny udział przywozu z Chin, była niższa w porównaniu z innymi potencjalnie reprezentatywnymi krajami.
- (76) Argument grupy Huaheng, że wielkość przywozu skrobi kukurydzianej do Kolumbii była niższa niż do Indonezji, omówiono w motywie 161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w którym Komisja zgodziła się z grupą Huaheng, że przywóz skrobi kukurydzianej do Kolumbii był niższy w porównaniu z przywozem do Indonezji. W związku z tym uwzględniono uwagę grupy Huaheng, ale niższa wielkość przywozu w porównaniu z innym potencjalnym reprezentatywnym krajem sama w sobie nie podważyła reprezentatywności ani wiarygodności uzyskanej z niego wartości odniesienia. Osobną kwestię dotyczącą tego, czy wielkość przywozu skrobi kukurydzianej do Kolumbii miała jakikolwiek wpływ na wiarygodność wartości odniesienia, poruszono w motywie 66, a następnie w motywach 97–99. Wielkość przywozu skrobi kukurydzianej do Kolumbii została również dodatkowo zrównoważona w motywie 161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych późniejszą analizą Komisji dotyczącą udziału przywozu z Chin (w łącznym przywozie) czynników produkcji, w której wyjaśniono, dlaczego Indonezja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem. W związku z tym argument dotyczący nieuwzględnienia wielkości przywozu skrobi kukurydzianej został odrzucony.
- (77) Grupa Huaheng nie zgodziła się również ze sposobem, w jaki Komisja odniosła się do jej argumentu przedstawionego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, zgodnie z którym to argumentem Komisja nie powinna była badać liczby czynników produkcji, na które miał wpływ przywóz z Chin, lecz raczej udział czynników produkcji, na które przywóz ten mógł mieć wpływ, w kosztach produkcji producentów eksportujących. Według Huaheng wielkość przywozu skrobi kukurydzianej, węgla i węgla aktywnego do Kolumbii, która była niższa niż wielkość przywozu do Indonezji, należało zbadać z tej perspektywy. Komisja podsumowała ten argument w motywie 53 i odniosła się do niego w motywie 54. Grupa Huaheng uznała jednak, że w motywie 54 Komisja nie odrzuciła jej argumentu. W opinii grupy Huaheng czynniki produkcji należy ocenić w odniesieniu do ich udziału w kosztach produkcji, ponieważ bezpośrednio odzwierciedlałoby to zakłócający wpływ przy konstruowaniu wartości normalnej, podczas gdy liczenie czynników produkcji nie dało dokładnego obrazu zakresu zakłócenia. Grupa Huaheng twierdziła, że po uwzględnieniu wszystkich czynników produkcji zakłócający wpływ, mierzony w stosunku do całkowitych kosztów produkcji, był znacznie wyższy w Kolumbii niż w Indonezji lub Malezji, biorąc pod uwagę udział skrobi kukurydzianej. W twierdzeniu tym grupa Huaheng wzięła pod uwagę fakt, że zakaz przywozu kukurydzy w Indonezji nie miał zakłócającego wpływu na ceny importowe, jak wyjaśniono w motywach 82 i 83, podczas gdy niska wielkość przywozu skrobi kukurydzianej do Kolumbii miała na nie zakłócający wpływ.
- (78) Argument grupy Huaheng jest częściowo nieuzasadniony. Odnosząc się do liczby czynników produkcji, na które miał wpływ znaczny udział przywozu z Chin, Komisja wzięła również pod uwagę udział czynników produkcji w kosztach produkcji obu producentów eksportujących objętych próbą (które mogą się różnić w zależności od struktury kosztów każdego producenta), jak wyjaśniono w motywie 186 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i w przypisach do niego Komisja szczegółowo wyjaśniła, że przywóz z Chin do Indonezji miał wpływ na cztery czynniki, przy czym udział w łącznym przywozie każdego z czynników wynosił od 45 % do 83 %: (i) monohydrat glukozy i proszek SOD, (ii) kwas fosforowy, (iii) sodę kaustyczną oraz (iv) węgiel aktywny. Komisja wskazała, że te cztery czynniki produkcji stanowiły [1–10] % kosztów produkcji producentów eksportujących objętych próbą. Z kolei przywóz z Chin do Malezji wpłynął na trzy czynniki produkcji, przy czym udział wynosił od 49 % do 81 % łącznego przywozu każdego z czynników: (i) monohydrat glukozy i proszek SOD, (ii) kwas octowy oraz (iii) węgiel aktywny. Czynniki te stanowiły [1–6] % całkowitych kosztów produkcji objętych próbą producentów eksportujących. Wreszcie przywóz z Chin do Kolumbii miał wpływ na trzy czynniki produkcji, z niższym udziałem wynoszącym od 36 % do 65 % łącznego przywozu każdego z czynników: (i) monohydrat glukozy i proszek SOD, (ii) kwas fosforowy oraz (iii) węgiel aktywny. Czynniki te stanowiły [1–8] % całkowitych kosztów produkcji objętych próbą producentów eksportujących. W związku z tym Komisja należycie uwzględniła udział czynników produkcji

w kosztach produkcji producentów eksportujących objętych próbą. Czynniki te wykazały jednak, że wykorzystanie Indonezji jako reprezentatywnego kraju miałyby wpływ na większą część kosztów produkcji w porównaniu z Malezją i Kolumbią. Powód, dla którego grupa Huaheng doszła do innego wniosku, zgodnie z którym na podstawie udziału w kosztach produkcji przywóz z Chin miał większy wpływ na Kolumbię niż na Indonezję i Malezję, opierał się na błędnym założeniu, że przywóz kukurydzy, skrobi kukurydzianej, węgla i węgla aktywnego do Kolumbii był zniekształcony lub w inny sposób nienadający się do wykorzystania. Nie wykazano tego jednak w odniesieniu do żadnego z tych czterech czynników produkcji. W związku z tym Komisja stwierdziła w motywie 74, że cena przywozu kukurydzy do Kolumbii nie była zniekształcona; w motywach 93 i 97–99, że cena importowa skrobi kukurydzianej do Kolumbii była rozsądna; w motywie 72, że cena importowa węgla do Kolumbii również była rozsądna; oraz w motywie 68, że cena przywozu węgla aktywnego do Kolumbii była wiarygodna. W związku z tym twierdzenie grupy Huaheng, że w Kolumbii czynniki produkcji, na które wpływ miał przywóz z Chin, miały większy udział w kosztach produkcji, opiera się na szeregu błędnych założeń. Ponadto, gdy Komisja stwierdziła, że wpływ na Indonezję był większy niż na Kolumbię pod względem udziału w przywozie z Chin, nie wzięła pod uwagę zakazu przywozu kukurydzy w Indonezji. Biorąc pod uwagę zakaz przywozu kukurydzy w Indonezji, a także ograniczenia rynkowe dotyczące węgla, Komisja nadal stwierdziłaby, że Indonezji nie można uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj. W związku z tym argument grupy Huaheng został odrzucony.

- (79) Ponadto grupa Huaheng twierdziła, że Komisja nie odniosła się do jej uwag po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dotyczących przywozu monohydratu glukozy i proszku SOD, kwasu fosforowego, sody kaustycznej i węgla aktywnego do Indonezji w porównaniu z przywozem tych czynników produkcji do Malezji i Kolumbii.
- (80) Jak określono w motywie 53, grupa Huaheng w swoich uwagach po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jedynie powtórzyła swoje uwagi przedstawione już w następstwie drugiej noty. Komisja podsumowała te uwagi w motywie 184 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i odniosła się do nich w motywach 185–188 tego rozporządzenia. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Huaheng skoncentrowała się na porównaniu Indonezji z Kolumbią i Malezją i zwróciła się do Komisji o odniesienie się do tego porównania. Komisja odrzuciła jednak już w motywie 186 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych opinię grupy Huaheng, zgodnie z którą (i) monohydrat glukozy i proszek SOD, (ii) kwas fosforowy, (iii) soda kaustyczna i (iv) węgiel aktywny miały ograniczone znaczenie dla kosztów produkcji, i wykazała, że udział chińskiego przywozu tych czynników do Malezji i Kolumbii był niższy niż udział tego przywozu w Indonezji.
- (81) W każdym razie, porównując w szczególności udział chińskiego przywozu tych czynników do Indonezji z udziałem chińskiego przywozu tych samych czynników do Malezji i Kolumbii, Komisja stwierdziła, co następuje: Grupa Huaheng przyznała, że udział chińskiego przywozu węgla aktywnego do Indonezji (45,11 %) był wyższy niż udział chińskiego przywozu do Kolumbii (39,59 %). Ponadto w motywie 68 Komisja odniosła się do reprezentatywności wartości odniesienia opartej na węglu aktywnym. Jeżeli chodzi o monohydrat glukozy i proszek SOD, fakt, że przywóz z Chin miał wpływ na Indonezję, Malezję i Kolumbię, nie podważa faktu, że w Kolumbii przywóz z Chin miał najmniejszy wpływ, przy udziale wynoszącym 36,38 %, w porównaniu z 80,55 % w Malezji i 83,46 % w Indonezji. Podobnie fakt, że cena przywozu kwasu fosforowego do Indonezji była zgodna z ceną przywozu do Malezji i Kolumbii, nie podważa faktu, że spośród tych trzech państw cena przywozu była najniższa w przypadku Indonezji oraz że udział przywozu z Chin wynoszący 82,36 % w Indonezji był wyższy niż w Kolumbii, gdzie przywóz z Chin stanowił jedynie 65,30 %, oraz w Malezji, co do której nawet nie uznano, że jakkolwiek wpływ przywozu z Chin miał miejsce. Ponadto, jeżeli chodzi o sodę kaustyczną, pomimo faktu, że cena przywozu do Indonezji była najwyższa, była ona również zgodna z ceną chińskiego przywozu do Malezji. W związku z tym Komisja stwierdziła, że żaden z elementów przedstawionych przez grupę Huaheng nie mógł zmienić ustaleń Komisji, i odrzuciła te uwagi.
- (82) Ponadto grupa Huaheng twierdziła, że przedstawiając Komisji porównanie cen importowych kukurydzy w Indonezji, Malezji i Kolumbii, obaliła ustalenie Komisji, zgodnie z którym niska wielkość przywozu kukurydzy do Indonezji może wynikać z zakazu przywozu kukurydzy. Grupa Huaheng twierdziła ponadto, że Komisja uznała ceny importowe za nieistotne i że wolała opierać swoje wnioski wyłącznie na wielkości przywozu. Ponadto grupa Huaheng twierdziła, że Indonezja miała niezniekształconą reprezentatywną cenę importową kukurydzy, pomimo istnienia zakazu przywozu.

(83) Komisja nie zgodziła się z interpretacją grup Huaheng, jakoby Komisja brała pod uwagę jedynie wielkość przywozu. W motywie 56 Komisja jedynie odniosła się do uwagi grupy Huaheng. Komisja stwierdziła, że z informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo nie wynika, że zakłócenia na rynku nie miały wpływu na cenę kukurydzy w Indonezji. Sam fakt, że ceny kukurydzy były zgodne we wszystkich trzech państwach (Indonezji, Malezji i Kolumbii) w okresie objętym dochodzeniem, nie świadczy o tym, że zakaz przywozu nie miał wpływu na cenę importową kukurydzy w Indonezji. W każdym razie Indonezji nie odrzucono jako reprezentatywnego kraju wyłącznie na podstawie zakazu przywozu kukurydzy, ale również ze względu na udział przywozu z Chin w odniesieniu do czterech czynników produkcji oraz zakłócenia na rynku węgla. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

— Malezja

(84) Grupa Huaheng twierdziła, że Komisja nie odniosła się do jej twierdzenia przedstawionego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, zgodnie z którym to twierdzeniem sprawozdanie roczne Ajinomoto Malaysia za 2024 r. nie wskazywało wyraźnie na zaprzestanie produkcji glutamianu monosodowego, lecz raczej na przeniesienie lub stopniowe wycofywanie niektórych procesów, tak że dane finansowe przedsiębiorstwa można było nadal wykorzystywać jako wiarygodną wartość odniesienia. Grupa Huaheng argumentowała ponadto, że potwierdzenie udzielone przez władze malezyjskie w innym dochodzeniu, zgodnie z którym Ajinoriki Malaysia było jedynym producentem glutamianu monosodowego w kraju, jak określono w motywie 60, ograniczało się do producentów znanych władzom malezyjskim, a nie do wszystkich producentów w kraju. Według grupy Huaheng elementy te w ujęciu łącznym nie wykazały, że produkcja glutamianu monosodowego została całkowicie wstrzymana w Malezji, i w związku z tym Komisja mogła nadal wykorzystywać dane finansowe Ajinomoto Malaysia z 2024 r.

(85) Wbrew twierdzeniom grupy Huaheng Komisja wzięła pod uwagę przedstawione argumenty. W związku z tym, jak określono w motywie 60, potwierdzenie otrzymane przez władze malezyjskie potwierdziło wniosek Komisji, że danych finansowych Ajinomoto Malaysia nie można było wykorzystywać. Fakt, że potwierdzenie otrzymane przez władze Malezji mogło odnosić się wyłącznie do znanych producentów, a nie do wszystkich producentów, nie mógł podważyć tego wniosku, ponieważ Komisja uznała, że władze danego kraju mają stosowną wiedzę na temat producentów w tym kraju. W związku z tym Komisja uznała, że podnoszona niejednoznaczność wykryta przez grupę Huaheng w sprawozdaniu rocznym Ajinomoto Malaysia za 2024 r. nie mogła potwierdzić wniosku grupy, że produkcja glutamianu monosodowego była kontynuowana w Malezji, w szczególności zważywszy na elementy dowodzące przeciwnego stanu rzeczy, przedstawione przez władze malezyjskie oraz wynikające z informacji zawartych w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia i środkach tymczasowych – sprawa skonsolidowana EAPA 7950, opublikowanym przez amerykańską Służbę Celną i Ochrony Granic⁽¹⁴⁾, udostępnionym Komisji przez inne zainteresowane strony w uwagach do drugiej noty i wymienionym w motywie 189 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym nie można było wykorzystywać danych finansowych Ajinomoto Malaysia, a Komisja odrzuciła ten argument.

(86) Grupa Huaheng twierdziła ponadto, że nie uwzględniono jej argumentu przedstawionego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, zgodnie z którym to argumentem Komisja nie powinna kwalifikować kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Ajinomoto Malaysia jako nieuzasadnionych, ponieważ odzwierciedlały one dane z 2024 r., podczas gdy kolumbijskie dane liczbowe dotyczyły 2023 r.

(87) W motywie 199 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja odrzuciła jednak wykorzystanie danych finansowych Ajinomoto Malaysia jako wartości odniesienia dla uzasadnionych kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ze względu na fakt, że Ajinomoto Malaysia zaprzestało produkcji glutamianu monosodowego w Malezji, a nie ze względu na to, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk Ajinomoto Malaysia jako takie były nierozsądne. W rzeczywistości „rozsądne poziomy kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku” odnosiły się do standardu wartości odniesienia, a nie do zakwalifikowania danych finansowych Ajinomoto Malaysia jako takich. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

(88) W odniesieniu do wniosków Komisji przedstawionych w motywie 200 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz w motywie 61 dotyczącym zaangażowania Ajinoriki Malaysia w praktyki obchodzenia środków grupa Huaheng twierdziła, że wywóz powiązanego przedsiębiorstwa handlowego Ajinoriki Malaysia w Chinach do Malezji był nadal bardzo ograniczony w ujęciu bezwzględnym w 2021 r.⁽¹⁵⁾, dlatego wątpliwe jest, czy może to stanowić zmianę struktury handlu, co jest jednym z warunków uznania wywozu za obejście środków antydumpingowych. Grupa Huaheng dodała, że zmiana struktury handlu była również tylko jednym z czterech łącznych warunków stwierdzenia istnienia obchodzenia środków zgodnie z rozporządzeniem podstawowym oraz że dane niezbędne do oceny dowodów na istnienie dumpingu, który jest jednym z tych warunków, zgromadzono wyłącznie w odniesieniu do okresu sprawozdawczego dochodzenia w sprawie obejścia środków, o którym mowa w motywie 61, tj. od dnia 1 lipca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. W związku z tym nadal można było wykorzystywać dane finansowe Ajinoriki Malaysia za 2022 r.

⁽¹⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia i środkach tymczasowych – sprawa skonsolidowana EAPA 7950, 9 lipca 2024 r., s. 3.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2025/698, tabela 4.

- (89) W motywie 200 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja odrzuciła dane finansowe Ajinoriki Malaysia za 2022 r., ponieważ pochodziły one również z przeładunku chińskiego glutamianu monosodowego w Malezji, a nie tylko z rzeczywistej produkcji. Podobnie w motywie 62 Komisja odniosła się do zmiany struktury handlu. W związku z tym, nawet gdyby cztery łączne warunki stwierdzenia obchodzenia środków nie zostały ustalone w odniesieniu do 2021 r., przeładunek miał wpływ na dane finansowe Ajinoriki Malaysia za 2022 r., dlatego Komisja nie mogła uznać ich za wiarygodne. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (90) Ponadto grupa Huaheng twierdziła, że standard określania reprezentatywnej marży zysku na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego oraz art. 2 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego nie powinien być taki sam i że w związku z tym Komisja powinna oprzeć się na danych finansowych Ajinoriki Malaysia za 2022 r., ponieważ przy dostosowywaniu ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego oparła się na jeszcze mniej aktualnych danych.
- (91) Komisja zauważyła, że w przypadku Kolumbii dostępne były dane za lata 2024 i 2023 producenta kwasu cytrynowego Sucroal, a grupa Huaheng nie wyjaśniła, dlaczego Komisja powinna opierać się na danych finansowych Ajinoriki Malaysia za 2022 r., gdy dostępne były bardziej aktualne dane finansowe w Kolumbii. Wniosek ten znajduje ponadto potwierdzenie w fakcie, że Komisja ustaliła już, iż na dane Ajinoriki Malaysia za 2022 r. miały wpływ operacje przeładunku dokonywane przez powiązane z nim przedsiębiorstwo handlowe, jak wyjaśniono w motywach 62 i 89. Biorąc pod uwagę te elementy, Komisja nie mogła oprzeć się na danych finansowych Ajinoriki Malaysia za 2022 r. W związku z powyższym argument ten odrzucono. Porównanie z ustaleniem ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego nie jest właściwe w tym kontekście, ponieważ ustalenie rozsądnej marży zysku na podstawie tych przepisów opiera się na innych przesłankach.

— Kolumbia

- (92) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Huaheng stwierdziła, że ponieważ Komisja wybrała Kolumbię jako reprezentatywny kraj bez dostosowywania rzekomo sztucznie zawyżonych cen skrobi kukurydzianej, wynikające z tego poziomy ceł były sprzeczne z rzeczywistością gospodarczą. W związku z tym grupa Huaheng twierdziła, że chociaż stosowała proces produkcji, który skutkuje niższymi kosztami niż ten stosowany przez CJS, cło antydumpingowe obliczone dla grupy Huaheng było o ponad 20 % wyższe niż w przypadku CJS.
- (93) Komisja zauważyła, że wynikowe cła antydumpingowe są wyłącznie rezultatem zastosowania metodyki przewidzianej w rozporządzeniu podstawowym i wskazanej w motywie 44. Jak opisano w motywie 113, Komisja zastąpiła zniekształcone koszty w Chinach w odniesieniu do każdego czynnika produkcji odpowiednimi wartościami odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju. Ponadto Komisja wyjaśniła w motywach 66, 97, 98 i 99 dlaczego uznała wartość odniesienia dla skrobi kukurydzianej w Kolumbii za rozsądną. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (94) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Huaheng nie zgodziła się z ustaleniem Komisji zawartym w motywie 66, zgodnie z którym cena skrobi kukurydzianej w Kolumbii była rozsądna, i stwierdziła, że ustalenie to było sprzeczne z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego i nie było zgodne z wcześniejszą praktyką Komisji, jak opisano bardziej szczegółowo poniżej.
- (95) Po pierwsze, grupa Huaheng twierdziła, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja musi ustalić, czy cena importowa jest rozsądna, porównując ją z krajami o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego co Chiny, a nie z krajami o innym poziomie rozwoju gospodarczego. Grupa Huaheng twierdziła, że Komisja zastosowała takie podejście, nakładając środki tymczasowe na przywóz elektrolitycznych dwutlenków manganu pochodzących z Chin⁽¹⁶⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych dotyczących EDM”). Grupa Huaheng dodała, że cena importowa skrobi kukurydzianej w Kolumbii była o 31–33 % wyższa od średniej ceny importowej w państwach o tym samym poziomie rozwoju gospodarczego co Chiny, w zależności od zastosowanej metody porównania.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/2120 z dnia 12 października 2023 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz elektrolitycznych dwutlenków manganu pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2023/2120, 13.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2120/oj), motyw 133.

- (96) Po drugie, jeżeli chodzi o przywóz skrobi kukurydzianej do Kolumbii, grupa Huaheng przedstawiła dane na poparcie twierdzenia, że wszystkie cztery przedsiębiorstwa o nazwie „Ingredion” były częścią grupy Ingredion, i zakwestionowała ustalenie Komisji, zgodnie z którym na ceny nie miała wpływu wewnętrzna polityka cenowa tej grupy. Grupa Huaheng twierdziła, że ceny importowe płacone przez Ingredion Colombia na rzecz Ingredion Mexico oraz na rzecz Ingredion Peru przedstawiały jedynie niewielkie różnice, co wskazywało, że nie były one zgodne z zasadą ceny rynkowej. Grupa Huaheng argumentowała ponadto, że chociaż ceny importowe Ingredion Brazil ulegały większym wahaniom, można je było wytłumaczyć różnymi zakładami produkcyjnymi prowadzonymi przez Ingredion Brazil. Grupa Huaheng twierdziła również, że różnice w cenach importowych stosowanych przez Ingredion Colombia można również wyjaśnić różnymi działaniami prowadzonymi przez Ingredion Colombia (żywienie zwierząt, żywność itp.). Grupa Huaheng stwierdziła również, że średnie ceny importowe Ingredion Colombia były o prawie 80 % wyższe niż w przypadku pozostałego przywozu skrobi kukurydzianej do Kolumbii oraz że nawet najtańszy przywóz dokonywany przez Ingredion Colombia był o 10–25 % wyższy niż średnia w przypadku pozostałego przywozu do Kolumbii. Ponadto grupa Huaheng twierdziła, że ceny pozostałego przywozu do Kolumbii były podobne do cen Ingredion Colombia jedynie w przypadku transakcji dotyczących bardzo małych ilości.
- (97) Jak wyjaśniono w motywach 98 i 99, Komisja nie zgodziła się z grupą Huaheng, że cena importowa skrobi kukurydzianej do Kolumbii nie była rozsądna i że ustalenie to nie było zgodne z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego oraz sprzeczne z wcześniejszą praktyką Komisji.
- (98) Jeżeli chodzi o pierwszy argument, Komisja uznała, że w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego wymieniono źródła, z których Komisja może skorzystać w celu zastąpienia zniekształconych cen i kosztów, natomiast nie zawiera on wytycznych dotyczących sposobu, w jaki Komisja może ustalić, czy określona wartość odniesienia jest rażąco wysoka. W celu ustalenia, czy cena importowa skrobi kukurydzianej do Kolumbii była rażąco wysoka, Komisja porównała ją z krajami na świecie o większej wielkości przywozu skrobi kukurydzianej niż Kolumbia, niezależnie od ich poziomu rozwoju gospodarczego. Jak wskazano w motywie 66, Komisja ustaliła, że w kilku państwach o dużych wielkościach przywozu ceny importowe były wyższe niż w Kolumbii. Nawet gdyby Komisja przyjęła argument grupy Huaheng dotyczący ograniczenia porównania do państw o tym samym poziomie rozwoju gospodarczego co Chiny, Komisja nie uznała, że cena o 31–33 % wyższa zostałaby uznana za rażąco wysoką. Grupa Huaheng odniosła się do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczących EDM, jak przypomniano w motywie 95. Pomimo faktu, że każdy przypadek jest wyjątkowy i jest analizowany indywidualnie, Komisja zbadała odniesienie grupy Huaheng i stwierdziła, że w tamtym przypadku ceny uznano za rażąco wysokie, gdy były one o 102 %, 1 115 %, 1 233 % i 2 608 % wyższe niż średnia cena importowa do wszystkich państw na poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do Chin. W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych dotyczących EDM jeden czynnik produkcji, którego cena była o 29 % wyższa, został również zastąpiony, ponieważ wielkość jego przywozu wynosiła 0,00006 % przywozu do wszystkich państw na poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do Chin i została uznana w tamtym dochodzeniu za wyjątkowo niską. Komisja zauważyła, że w przedmiotowym dochodzeniu wielkość przywozu skrobi kukurydzianej do Kolumbii, która wyniosła ponad 644 000 ton, stanowiła 0,8 % przywozu do wszystkich kwalifikujących się państw na tym samym poziomie rozwoju co Chiny. Kolumbia była również dziesiątym co do wielkości importerem skrobi kukurydzianej z 41 kwalifikujących się krajów należących do tej grupy⁽¹⁷⁾. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (99) Jeżeli chodzi o drugi argument, Komisja przypominała, że – jak wyjaśniono w motywie 66 – grupa Huaheng nie przedstawiła dowodów na poparcie twierdzenia, że podmioty „Ingredion” były ze sobą powiązane i że stosowano ceny transferowe. Argument dotyczący różnic w cenach importowych Ingredion Colombia uznano za nieuzasadniony. Część twierdzenia dotycząca różnych rodzajów działalności prowadzonej przez Ingredion Colombia również była nieuzasadniona. W związku z tym Komisja stwierdziła, że nawet jeżeli przedsiębiorstwa Ingredion były powiązane, argumenty i dane potwierdzające przedstawione przez grupę Huaheng miały charakter spekulacyjny i nie stanowiły dowodu na zaobserwowane wahania cen importowych. Jeżeli chodzi o dodatkowe porównania przedstawione przez grupę Huaheng na poziomie transakcji przywozowych w Kolumbii, Komisja nie uznała różnic za nietypowe i zauważyła, że grupa Huaheng nie przedstawiła dowodów w celu ich wyjaśnienia. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (100) Wobec braku innych uwag dotyczących kraju reprezentatywnego Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 140–208 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁷⁾ Po wyłączeniu Chin i państw wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755.

3.2.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom kosztów i wartości odniesienia

- (101) Szczegóły dotyczące obliczania wartości normalnej przedstawiono w motywach 41–261 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (102) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący wskazał, że niezniekształcone wartości odniesienia dla surowców przedstawione w tabeli 1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie odpowiadają wartościom wskazanym w załączniku w ramach wcześniejszego informowania zawierającym wartości odniesienia.
- (103) Komisja potwierdziła, że przy obliczeniach rzeczywiście stosowano wartości ujęte w załączniku zawierającym wartości odniesienia dla surowców, które zostały wstępnie ujawnione stronom, z wyjątkiem kukurydzy i skrobi kukurydzianej, do których dodano dostosowanie opisane w motywie 224 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Dla jasności Komisja przedstawiła zaktualizowaną i poprawioną wersję tabeli 1.

„Tabela 1

Czynniki produkcji waliny

Czynnik produkcji	Kod towaru ⁽¹⁾	Źródło danych	Wartość niezniekształcona	Jednostka miary
Surowce				
Kukurydza	1005 90 11 ⁽²⁾	GTA	1,81 ⁽³⁾	CNY/kg
Skrobia kukurydziana	1108 12	GTA	5,75 ⁽³⁾	CNY/kg
Monohydrat glukozy i proszek SOD/proszek/temp. otoczenia/c	1702 30	GTA	5,84	CNY/kg
Kwas fosforowy	2809 20	GTA	8,33	CNY/kg
Ciekły amoniak	2814 10	GTA	3,77	CNY/kg
Soda kaustyczna (NaOH 30 %)/ciecz/temp. otoczenia/cn	2815 12	GTA	1,77	CNY/kg
Kwas octowy/C ₂ H ₄ O ₂ /ciecz/temp. otoczenia/cn	2915 21	GTA	6,22	CNY/kg
Węgiel aktywny	3802 10	GTA	22,46	CNY/kg
Siła robocza				
Siła robocza	Nie dotyczy	MOP	20,44	CNY/godz.
Energia				
Węgiel	2701 12 00 10, 2701 12 00 90	GTA	0,64	CNY/kg
Energia elektryczna	Nie dotyczy	Stawki kolumbijskiego dostawcy Enel Colombia ⁽⁴⁾	1,46	CNY/kWh
Woda	Nie dotyczy	Stawki kolumbijskiego dostawcy Acueducto ⁽⁵⁾	8,47	CNY/m ³
Produkty uboczne				
Kiełki kukurydzy	1104 30	GTA ⁽⁶⁾	Proporcjonalnie ⁽⁶⁾	CNY/kg
Białko w proszku	2309 90	GTA ⁽⁶⁾	Proporcjonalnie ⁽⁶⁾	CNY/kg

Czynnik produkcji	Kod towaru ⁽¹⁾	Źródło danych	Wartość nieznieształcona	Jednostka miary
Łupiny ziarna kukurydzy 40 kg, pasza kukurydziana glutenowa, białko kukurydziane w proszku i glikoproteina	2302 10	GTA ⁽⁶⁾	Proporcjonalnie ⁽⁶⁾	CNY/kg
Śruta poekstrakcyjna z zarodków kukurydzy 40 kg, cn_sy csl (sprzedaż), cn_sy gluten kukurydziany 40 kg, łuski kukurydzy i syrop kukurydziany/mleko kukurydziane	2303 10	GTA ⁽⁶⁾	Proporcjonalnie ⁽⁶⁾	CNY/kg

⁽¹⁾ Do 6 cyfr, jak określono w Zharmonizowanym Systemie Światowej Organizacji Celnej (WCO).

⁽²⁾ Chociaż odpowiednie kody obejmują również 1005 90 10, 1005 90 90, 1005 90 99 i 1005 90 00 00 19, dane z GTA pobrano wyłącznie w przypadku kodu 1005 90 11.

⁽³⁾ Cena skorygowana w celu odzwierciedlenia dopłaty za kukurydzę niezmodyfikowaną genetycznie, zob. motyw 224 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽⁴⁾ <https://www.enel.com.co/en/people/energy-rates.html>.

⁽⁵⁾ <https://www.acueducto.com.co/wps/portal/EAB2/Home/atencion-al-usuario/tarifas/tarifas2023>; https://www.acueducto.com.co/wps/portal/EAB2/Home/atencion-al-usuario/tarifas/tarifas_2024

⁽⁶⁾ Wykorzystane dane GTA to dane GTA dotyczące kukurydzy (kod celny 1005 90 11) lub – w stosownych przypadkach – skrobi kukurydzianej (kod celny 1108 12). W odniesieniu do ujęcia proporcjonalnego zob. motyw 246 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.”

3.2.3.1. Surowce

- (104) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Huaheng twierdziła, że Komisja nie uwzględniła realiów gospodarczych przy podejmowaniu decyzji, czy jako istotny czynnik produkcji na potrzeby obliczenia kosztu produkcji zastosować kukurydzę czy skrobię kukurydzianą. Grupa Huaheng dodała, że wybór Komisji postawił grupę w gorszej sytuacji w porównaniu z innym objętym próbą producentem eksportującym.
- (105) Komisja zauważyła, że jako czynniki produkcji uwzględniła już wszystkie te materiały, które zostały zakupione do produkcji waliny, a tym samym odzwierciedliła realia gospodarcze. Komisja zastosowała to samo podejście w odniesieniu do drugiego producenta eksportującego objętego próbą, w związku z czym nie doszło do dyskryminacji między producentami. Komisja odrzuciła ten argument.
- (106) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń Grupa Huaheng twierdziła, że nie należało dostosowywać ceny skrobi ze względu na genetycznie zmodyfikowaną skrobię kukurydzianą, ponieważ przywóz z USA, kraju o wysokim stopniu upowszechnienia produktów modyfikowanych genetycznie, był niemal zerowy ⁽¹⁸⁾. Grupa Huaheng argumentowała, że wysoki poziom cen skrobi kukurydzianej w Kolumbii sugerował, że jest to przywóz skrobi niemodyfikowanej genetycznie, która – jak wskazano w motywie 224 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych – jest droższa niż skrobia kukurydziana zmodyfikowana genetycznie.
- (107) Komisja przyznała, że wielkość przywozu skrobi kukurydzianej z USA do Kolumbii była niska. Komisja nie zgodziła się jednak z twierdzeniem, że poziom cen skrobi kukurydzianej w Kolumbii sugerował, że jest to przywóz skrobi niemodyfikowanej genetycznie. W toku dochodzenia ustalono bowiem, że kukurydza uprawiana w trzech krajach, z których Kolumbia pozyskiwała większość skrobi kukurydzianej (do 89 %), była w przeważającej mierze modyfikowana genetycznie: w Brazylii w 90 % ⁽¹⁹⁾, w Argentynie w 99 % ⁽²⁰⁾, a w Paragwaju w 80 % ⁽²¹⁾. W związku z tym Komisja utrzymała dostosowanie i odrzuciła ten argument.
- (108) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący zwrócił się o potwierdzenie, że wartość odniesienia dla kukurydzy obejmowała koszty transportu ponoszone po przywozie.
- (109) Komisja wyjaśniła w motywach 220, 222 i 230 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że do nieznieształconych wartości odniesienia dla surowców doliczyła koszty transportu lądowego.

⁽¹⁸⁾ Zob. motywy 223 i 224 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

⁽¹⁹⁾ <https://www.embrapa.br/tema-transgenicos/sobre-o-tema>.

⁽²⁰⁾ <https://geneticliteracyproject.org/2024/09/12/farmers-in-brazil-and-argentina-ramp-up-growing-of-genetically-modified-drought-tolerant-wheat-that-can-grow-in-subtropical-regions/>.

⁽²¹⁾ <https://gm.agbioinvestor.com/downloads/9>.

- (110) Skarżący zwrócił się również do Komisji o wyjaśnienie różnicy między wartością odniesienia dla kukurydzy podaną w tabeli 1, obejmującą dopłatę za produkt niemodyfikowany genetycznie, a wartością odniesienia dla kukurydzy wykazaną w odpowiednim załączniku w ramach wcześniejszego informowania.
- (111) Jak wskazano w motywie 103, Komisja skorygowała wartość podaną w tabeli 1. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 224 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dopłata za produkt niemodyfikowany genetycznie stanowi dodatek do poziomu odniesienia wynoszącego 5,7 % wartości odniesienia podanej w odpowiednim załączniku w ramach wcześniejszego informowania. Uzyskaną w ten sposób niezniekształconą wartość przedstawiono w tabeli 1.
- (112) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CJS zakwestionowało fakt, że Komisja dodała do ceny importowej czynników produkcji w Kolumbii współczynnik udziału kosztów transportu w wartości zakupu materiałów do produkcji zgłoszonych przez CJS, zamiast rzeczywistych kosztów transportu zgłoszonych przez CJS, i twierdziło, że w ten sposób Komisja bez należytego uzasadnienia pominęła rzeczywiste koszty transportu tego przedsiębiorstwa. W szczególności CJS twierdziło, że Komisja nie wykazała, iż jego koszty transportu były zniekształcone, oraz że odliczyła rzeczywiste krajowe koszty przeładunku, załadunku i transportu od ceny eksportowej i nie zastąpiła ich wartością odniesienia, a tym samym uznała takie koszty za wiarygodne.
- (113) Komisja na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego uznała, że ze względu na istnienie w Chinach znaczących zakłóceń nie jest zasadne opieranie się na chińskich cenach i kosztach krajowych. W związku z tym Komisja skonstruowała wartość normalną wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i kosztów sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia. W tym celu Komisja wykorzystwała jako wartość odniesienia cenę importową czynników produkcji do Kolumbii, aby zastąpić cenę tych samych czynników produkcji w Chinach. Zgodnie ze swoją powszechną praktyką Komisja przyjęła stosunek kosztów transportu do zgłoszonej przez chińskich producentów eksportujących rzeczywistej wartości zakupu materiałów do produkcji jako szacunkową wartość kosztów transportu w Kolumbii. W toku dochodzenia CJS nie ustaliło w sposób jednoznaczny, że jego koszty transportu nie były zniekształcone. Uznano zatem, że oszacowanie kosztów transportu w Kolumbii na podstawie stosunku tych kosztów do rzeczywistej wartości zakupu materiałów do produkcji, zgłoszonej przez chińskich producentów eksportujących, jest prawidłowe. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

3.2.3.2. Produkty uboczne

- (114) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CJS przedstawiło argument dotyczący punktu odniesienia zastosowanego przez Komisję do obliczenia wartości odniesienia dla produktów ubocznych. W poufnej wersji swoich uwag CJS bardziej szczegółowo omówiło to twierdzenie.
- (115) Komisja odrzuciła ten argument. Więcej szczegółów dotyczących oceny Komisji zostało dostarczonych CJS w konkretnym ujawnieniu, ponieważ ocena ta zawierała poufne informacje.
- (116) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń skarżący stwierdził, że przekształcenie skrobi kukurydzianej w glukozę nie spowodowało wytworzenia białka w proszku jako produktu ubocznego, ponieważ część kukurydzy zawierającą białko usunięto już na poprzednich etapach procesu mielenia na sucho. Ponadto według skarżącego produkty uboczne o wysokiej zawartości białka mają zazwyczaj inną wartość niż produkty białkowe zawierające głównie węglowodany.
- (117) Komisja podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu potwierdziła, że przy stosowaniu niektórych materiałów wsadowych do produkcji waliny proszek białkowy stanowił produkt uboczny. Jeżeli chodzi o wartość białka w proszku, Komisja przypomniwała, że metodyka zastosowana do wyceny produktów ubocznych, opisana w motywie 246 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nie uwzględniała ceny, po której takimi produktami ubocznymi obraca się na rynku. Komisja zauważyła również, że skarżący nie wyjaśnił dokładniej, w jaki sposób należy ustalić wartość białka w proszku. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (118) Ponadto skarżący podniósł kwestię, czy podstawa ustalenia współczynnika dla produktów ubocznych, którą zastosowała Komisja, nie powinna wyglądać inaczej. Nie wyjaśnił jednak szerzej tego argumentu ani nie wskazał, jaką podstawę dla relacji między ceną produktów ubocznych w Chinach a ceną głównego materiału wsadowego do produkcji w Chinach należałoby przyjąć zamiast zastosowanej. W związku z tym argument ten został odrzucony.

3.2.3.3. Uwagi po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (119) Grupa Huaheng twierdziła, że Komisja nie odniosła się do jednej z jej uwag po ujawnieniu tymczasowych ustaleń. W szczególności grupa Huaheng twierdziła, że podejście Komisji polegające na wykorzystaniu jako czynnika produkcji skrobi kukurydzianej zamiast kukurydzy było sprzeczne z wymogiem określonym w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego dotyczącym konstruowania wartości normalnej na poziomie strony objętej dochodzeniem, tj. grupy Huaheng zamiast BHB.

- (120) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że nie odniosła się do tego argumentu. Komisja streściła ten argument w motywie 104 i odniosła się do niego w motywie 105 na podstawie informacji udostępnionych w niewrażliwej wersji uwag przedstawionych przez grupę Huaheng. Jeżeli chodzi o metodę ustalania konstruowanej wartości normalnej i jak wyjaśniono w motywie 105, Komisja uznała za czynniki produkcji wszystkie materiały do produkcji, które rzeczywisty producent eksportujący BHB zakupił do produkcji waliny. Chociaż w pierwotnej odpowiedzi BHB na pytania zawarte w kwestionariuszu (przed pismami w sprawie uzupełnienia braków i weryfikacją) uwzględniono zarówno kukurydzę, jak i skrobię kukurydzianą jako czynniki produkcji, Komisja stwierdziła, że BHB nie kupowało kukurydzy, a jedynie skrobię kukurydzianą od powiązanych i niepowiązanych dostawców. W związku z tym Komisja zwróciła się do BHB o przedstawienie tabel kosztów produkcji, począwszy od zakupionych materiałów, w tym skrobi kukurydzianej. Ten sposób identyfikacji czynników produkcji odpowiada procesowi produkcji producenta eksportującego, dla którego określa się wartość normalną. Były to również informacje zweryfikowane na miejscu przez Komisję, którym grupa Huaheng nie sprzeciwiła się żadnym twierdzeniem, że Komisja powinna była rozważyć inny czynnik produkcji. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (121) Eurolysine twierdziło, że wartość odniesienia dla węgla zastosowana przez Komisję nie była reprezentatywna ze względu na strukturę kolumbijskiego rynku węgla. Argumentowało, że Kolumbia jest głównie eksporterem węgla energetycznego w bardzo dużych ilościach, podczas gdy przywóz jest marginalny, ograniczony do określonych gatunków, takich jak węgiel metalurgiczny i koks, i stanowi znikomy udział w produkcji krajowej. Według Eurolysine niska wielkość i niejednorodna jakość tego przywozu sprawiają, że ceny importowe są statystycznie niewiarygodne i prawdopodobnie zaniżone. Przedsiębiorstwo to zauważyło ponadto, że w niedawnym dochodzeniu antydumpingowym w sprawie lizyny pochodzącej z Chin, zakończonym przez Komisję 11 lipca 2025 r. ⁽²²⁾ („dochodzenie w sprawie lizyny”), w którym zaobserwowano podobne warunki rynkowe, Komisja zastosowała globalną wartość odniesienia dla węgla, i argumentowało, że przyjęcie tego samego podejścia w obecnym dochodzeniu zapewniłoby spójność.
- (122) Komisja zbadała ten argument i zauważyła, że dostarczone materiały składały się z ogólnych źródeł statystycznych dotyczących produkcji i wywozu węgla w Kolumbii. Chociaż potwierdzają one przewagę wywozu węgla energetycznego, nie dostarczają informacji dotyczących konkretnych produktów w odniesieniu do rodzajów węgla przywożonych do Kolumbii ani dowodów na to, że ceny importowe zastosowane w wartości odniesienia byłyby niereprezentatywne lub stroniczne. W związku z tym w argumentach tym nie wykazano związku między ogólną strukturą kolumbijskiego rynku węgla a zastosowaną wartością odniesienia. Komisja zauważyła ponadto, że odniesienie do dochodzenia w sprawie lizyny dotyczyło innej klasy węgla, a zatem nie miało decydującego znaczenia. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (123) Eurolysine argumentowało ponadto, że wartość odniesienia dla wody stosowana przez Komisję nie odzwierciedlała rzeczywistych kosztów wody przemysłowej. Twierdziło, że wydaje się, iż zastosowana wartość odpowiada ściekom, a nie dostawom wody oraz iż wartość ta nie obejmuje stałych opłat abonamentowych ani kosztów oczyszczania ścieków.
- (124) Argument ten opierał się jednak na danych dotyczących innego regionu niż region wykorzystany w dochodzeniu. Jak opisano w motywie 213 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja oparła się na informacjach od dostawcy wody z Bogoty, stolicy Kolumbii, Acueducto S.A., podczas gdy Eurolysine odniosło się do danych liczbowych dotyczących miasta Soacha. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (125) Eurolysine twierdziło również, że obliczenia Komisji dotyczące kosztu energii elektrycznej obejmowały jedynie zmienne koszty zużycia i nie odzwierciedlały stałych opłat ponoszonych przez użytkowników przemysłowych. Przedsiębiorstwo twierdziło, że struktura taryfowa kolumbijskiego dostawcy ENEL obejmuje kilka nieopcjonalnych składników stałych mających zastosowanie do dużych konsumentów, takich jak podstawowe opłaty miesięczne, dostępność systemu i opłaty administracyjne, umowne opłaty z tytułu zapotrzebowania i koszty związane z siecią. Zdaniem Eurolysine powinny one zostać dodane do wartości odniesienia. Przedsiębiorstwo zauważyło ponadto, że w dochodzeniu w sprawie lizyny, w którym Kolumbia i ENEL były również wykorzystywane jako źródła, Komisja uwzględniła stałe opłaty za energię elektryczną w niezniekształconej wartości, i argumentowało, że zastosowanie tego samego podejścia w obecnym przypadku zapewniłoby spójność.
- (126) Komisja zbadała ten argument i zauważyła, że argument dotyczący stałych opłat za energię elektryczną opierał się na błędnej interpretacji podejścia przyjętego w dochodzeniu w sprawie lizyny. W tamtej sprawie, podobnie jak w przedmiotowej sprawie, wartość odniesienia opierała się na opublikowanych przez ENEL taryfach Nivel 3 dla

⁽²²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1330 z dnia 10 lipca 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na lizyny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/1330, 11.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1330/oj), motyw 42.

sektora przemysłowego (*sector no residencial*). Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 194 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/74 ⁽²³⁾, nie dodano żadnych dodatkowych opłat, ponieważ podana cena obejmuje wszystkie wydatki. W związku z tym podejście przyjęte w dochodzeniu w sprawie lizyny i w obecnym dochodzeniu było spójne, ponieważ w żadnym z tych dwóch dochodzeń nie dodano dodatkowych opłat. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (127) Wobec braku innych uwag dotyczących źródeł wykorzystanych do ustalenia kosztów i wartości odniesienia na potrzeby określenia wartości normalnej Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 209–261 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3. Cena eksportowa

- (128) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CJS stwierdziło, że nota uznaniowa nie została należycie uwzględniona przy obliczaniu ceny eksportowej, ponieważ Komisja odliczyła od zgłoszonych transakcji jedynie wartość noty uznaniowej, a nie odpowiadającą jej ilość.
- (129) Komisja zauważyła, że nota uznaniowa odnosiła się do transakcji, w której ilość wskazana w dokumencie dostawy nie odpowiadała ilości otrzymanej przez klienta, która była mniejsza. W związku z tym CJ Europe GmbH („CJE”) wystawiło notę uznaniową na kwotę odpowiadającą wartości brakującej ilości, bez wskazania samej ilości. Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że brakująca ilość rzeczywiście opuściła zakład CJE, wobec czego pierwotna ilość wykazana w tabelach CJE pozostała prawidłową wielkością. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (130) CJS twierdziło również, że zysk, na podstawie którego Komisja dokonała dostosowania na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, opierał się dawnej sprawie dotyczącej przywozu PVA pochodzących z Chin ⁽²⁴⁾. W poufnej wersji swoich uwag CJS bardziej szczegółowo omówiło to twierdzenie. CJS wskazało ponadto, że zarówno Quimidroga, jak i Millenis SAS („Millenis”) odpowiedziały na pytania zawarte w kwestionariuszu dla importerów niepowiązanych.
- (131) Komisja odrzuciła ten argument. Więcej szczegółów dotyczących oceny Komisji zostało dostarczonych CJS w konkretnym ujawnieniu, ponieważ ocena ta zawierała poufne informacje.
- (132) Komisja zauważyła, że pomimo otrzymania odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od dwóch importerów, jedna z nich był niekompletna i nie pozwalała na ustalenie marży zysku. Drugie przedsiębiorstwo przedstawiło pełny zestaw danych, w tym dane dotyczące zysku z produktu objętego dochodzeniem, i po wprowadzeniu środków tymczasowych zgodziło się na weryfikację swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, ujawnienie marży zysku w okresie objętym dochodzeniem oraz jej wykorzystanie do obliczeń.
- (133) Po weryfikacji danych i informacji dostarczonych przez przedsiębiorstwo w toku dochodzenia ustalono, że importer od ponad 10 lat kupuje wyłącznie aminokwasy, w tym produkt objęty dochodzeniem, od jednego z objętych próbą producentów eksportujących i pełni funkcję jego wyłącznego dystrybutora w jednym państwie członkowskim. Wyłączność ta opiera się na ustnym porozumieniu między stronami. W rezultacie takiej wyłączności importer nie może zaopatrywać się u innych dostawców. Potwierdzają to ustalenia poczynione w toku dochodzenia. Importer kupował bowiem walinę wyłącznie od tego producenta i sprzedawał ją wyłącznie w tym państwie członkowskim ⁽²⁵⁾. W toku dochodzenia ustalono również, że w OD marża zysku importera była, jak sam przyznał, szczególnie niska, ponieważ musiał on sprzedawać część przywożonych towarów ze stratą i jedynie z trudem osiągał próg rentowności. Tak niski zysk wynikał z tego, że importer nie mógł zaopatrywać się w walinę u innych chińskich producentów eksportujących, którzy prowadzili sprzedaż po niższych cenach, co z kolei umożliwiłoby mu odsprzedaż z większym zyskiem, a także z ogólnej niekorzystnej sytuacji na rynku, charakteryzującej się dużą wielkością taniego przywozu towarów po cenach dumpingowych konkurującego ze sprzedażą importerów. W związku z tym Komisja stwierdziła, że marży zysku osiągniętej przez tego importera w OD nie można uznać za reprezentatywną dla poziomu zysku, jaki osiągnąłby niezależny importer, który nie jest w żaden sposób powiązany z producentami eksportującymi i może w związku z tym zaopatrywać się u wszystkich dostawców. Jak wskazano powyżej i jak przyznało przedsiębiorstwo, jego zysk w OD był szczególnie niski ze

⁽²³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/74 z dnia 13 stycznia 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz lizyny pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/74, 14.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/74/oj).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1336.

⁽²⁵⁾ Z wyjątkiem pojedynczej transakcji dokonanej za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego z Quimidroga w innym państwie członkowskim.

względem na umowę na wyłączność w połączeniu z gwałtownym wzrostem wielkości taniego przywozu po coraz niższych cenach od innych chińskich producentów. W świetle powyższych okoliczności Komisja stwierdziła, że takiego zysku nie można uznać za rozsądny zysk w rozumieniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Z kolei marża zysku zastosowana na etapie tymczasowym w obecnym dochodzeniu jest reprezentatywna dla takiej działalności z powodów wyjaśnionych w motywie 265 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W związku z tym argument CJS odrzucono, a Komisja oparła się na zysku w wysokości 6,89 %, który uznano za rozsądny w dochodzeniu w sprawie lizyny ⁽²⁶⁾ oraz w poprzednim dochodzeniu w sprawie PVA ⁽²⁷⁾.

- (134) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CJS powtórzyło swoje twierdzenie, że przy obliczaniu ceny eksportowej Komisja powinna była odliczyć od zgłoszonych transakcji nie tylko wartość noty uznaniowej, ale również odpowiadającą jej ilość. CJS nie zgodziło się ze stwierdzeniem Komisji, że brakująca ilość opuściła zakład CJE, powołując się na brak dowodów na poparcie tego wniosku.
- (135) Komisja przypomniała dwa dowody z akt sprawy zgromadzone podczas weryfikacji na miejscu, które potwierdziły jej ustalenie, że brakująca ilość, o której mowa, opuściła teren CJE. Po pierwsze, w dokumencie dostawy, znajdującym się na stronie 7 dowodu z weryfikacji nr 14, wykazano, że masa waliny załadowanej do samochodu ciężarowego zawierała przedmiotową objętość. Po drugie, w notce uznaniowej wykazano, że została ona wystawiona wyłącznie w odniesieniu do wartości brakującej ilości, bez żadnego odpowiedniego dostosowania ze względu na ilość. Komisja stwierdziła zatem, że walina rzeczywiście opuściła zakład CJE, niezależnie od tego, czy została odebrana przez klienta. Ponieważ samo CJE, po tym jak jego klient zasygnalizował tę niespójność, nie uznało za stosowne dostosowania wielkości zapasów waliny, Komisja nie może być zobowiązana do dokonania dostosowania, którego przedsiębiorstwo nie dokonało w pierwszej kolejności. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.
- (136) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CJS stwierdziło, że Komisja nie powinna wykorzystywać nieaktualnego zysku z dochodzenia w sprawie PVA do skonstruowania swojej ceny eksportowej, lecz raczej marżę zysku w wysokości [1–5] % zastosowaną w niedawnym dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu żywic epoksydowych pochodzących z Chin, Tajwanu i Tajlandii ⁽²⁸⁾ („dochodzenie w sprawie żywic epoksydowych”).
- (137) Komisja zauważyła, że marża zysku zastosowana w dochodzeniu w sprawie żywic epoksydowych opierała się na zysku jednego współpracującego importera niepowiązanego ⁽²⁹⁾. Importer ten zgodził się na wykorzystanie jego zysku przez Komisję do obliczeń w dochodzeniu w sprawie żywic epoksydowych, ale nie zgodził się na opublikowanie jego zysku, i faktycznie w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2025/393 zysk ten podano w formie przedziału [1–5] %. Z kolei marża zysku zastosowana w dochodzeniu w sprawie PVA opierała się na marży zysku trzech współpracujących importerów niepowiązanych ⁽³⁰⁾. Średnią tego zysku, wynoszącą 6,89 %, której wówczas nie towarzyszyły obawy dotyczące poufności, opublikowano w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/1336. Komisja nie mogła wykorzystać marży zysku podanej przez jednego współpracującego importera niepowiązanego w odrębnym dochodzeniu, ale niepublikowanej ze względu na poufność specyficzną dla danego przedsiębiorstwa, gdy marża zysku, której nie towarzyszą obawy dotyczące poufności, jest publicznie dostępna w innym dochodzeniu. Ponadto Komisja zauważyła, że CJS nie wyjaśniło, dlaczego marża zysku w dochodzeniu w sprawie żywic epoksydowych doprowadziłaby do uzyskania bardziej uzasadnionych kwot zysku niż marża zysku zastosowana w dochodzeniu w sprawie PVA, oprócz faktu, że została ustalona w nowszym dochodzeniu. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (138) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia ceny eksportowej towarów Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 262–263 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.4. Porównanie

- (139) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*. W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2025/74, motyw 212 oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) 2025/1330, motyw 53.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1336, motyw 352.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/393 z dnia 26 lutego 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz żywic epoksydowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. L, 2025/393, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/393/oj), motyw 208.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2025/393, motyw 208.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/1336, motywy 32, 352 i 358.

3.4.1. Dostosowania wartości normalnej

- (140) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CJS stwierdziło, że wbrew temu, co twierdzi Komisja w motywie 270 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne Sucroal obejmowały koszty dystrybucji, i w związku z tym zwróciło się do Komisji o ich odjęcie od wartości normalnej w celu dokonania obiektywnego porównania na poziomie *ex-works*.
- (141) W motywie 270 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych intencją Komisji było odniesienie się do kosztów transportu, a nie do kosztów dystrybucji. Świadczy o tym zdanie następujące po zakwestionowanym przez CJS, w którym Komisja odniosła się do „nieuzasadnionych twierdzeń, że kwoty kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych [...] zawierają koszty transportu”. W swoim stwierdzeniu w motywie 270 Komisja podkreśliła, że nie dysponuje informacjami wskazującymi, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne Sucroal, a w szczególności pozycja dotycząca kosztów dystrybucji, obejmowały jakiegokolwiek koszty transportu, które należałoby odjąć od wartości normalnej. Kategoria księgową „koszty dystrybucji” nie musi bowiem odnosić się do faktycznych kosztów przewozu lub dostawy ponoszonych po poziomie *ex-works*. Zgodnie z powszechną praktyką księgową koszty takie mogą obejmować szereg wydatków handlowych i administracyjnych – w tym koszty magazynowania, zarządzania logistyką, personelu sprzedaży i marketingu – które wchodzą w skład kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na poziomie *ex-works* i nie powinny zostać odjęte od wartości normalnej. Takie koszty sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, w tym koszty handlowe i administracyjne, mogą bowiem w sposób uzasadniony pozostać uwzględnione w wartości normalnej na poziomie *ex-works*, o ile nie wykaże się, że pokrywają się z kosztami odjętymi od ceny eksportowej. Podział kosztów dystrybucji Sucroal i pozycji „inne koszty” nie był publicznie dostępny, a CJS nie przedstawiło dowodów na to, że „koszty dystrybucji” w księgach Sucroal odpowiadały wyłącznie kosztom przewozu lub obsługi ponoszonym na późniejszym etapie obrotu, porównywalnym z kosztami odjętymi od ich ceny eksportowej. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (142) W związku z tym Komisja potwierdza swoje wnioski przedstawione w motywach 267–271 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4.2. Dostosowania ceny eksportowej

- (143) Jak wskazano w motywach 272 i 273 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dokonano dostosowań z tytułu należności celnych, innych opłat przywozowych, frachtu, ubezpieczenia, przeładunku i kosztów dodatkowych, pakowania, kosztów kredytu, prowizji i opłat bankowych, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (144) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CJS zwróciło uwagę, że Komisja dwukrotnie odjęła od ceny eksportowej koszty pakowania i opłaty bankowe poniesione przez CJE. CJS zwróciło się do Komisji o zapewnienie, aby wydatki te były odjęte tylko raz. Komisja uznała ten argument za zasadny i skorygowała swoje obliczenia.
- (145) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Huaheng twierdziła, że Komisja dwukrotnie ujęła pewien koszt przy obliczaniu ceny eksportowej. Komisja uznała ten argument za zasadny i skorygowała swoje obliczenia.
- (146) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych grupa Huaheng twierdziła, że Komisja nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu, aby dokonać dostosowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej przez producenta na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego, a następnie wywożonej do Unii, jak wskazano w motywie 274 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W szczególności grupa Huaheng twierdziła, że (i) Komisja nie wyjaśniła, dlaczego osiąganie zysku lub handel szeroką gamą towarów powoduje, że powiązane przedsiębiorstwo handlowe pełniło funkcje podobne do funkcji agenta pracującego na zasadzie prowizji, ani (ii) dlaczego takie dostosowanie było konieczne dla zapewnienia porównywalności cen między ceną eksportową a wartością normalną.

- (147) Komisja nie uznała tego argumentu za uzasadniony. W motywie 275 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że grupa Huaheng korzystała z usług należącego do grupy przedsiębiorstwa w celach handlowych. Bardziej szczegółowe informacje dotyczące oceny dokonanej przez Komisję przekazano Huaheng w ramach indywidualnego ujawnienia, ponieważ zawierała ocena ta zawierała informacje poufne. Na podstawie tej oceny Komisja stwierdziła, że powiązane przedsiębiorstwo handlowe Anhui Huaheng Biotechnology Co., Ltd („AHB”) pełniło funkcje podobne do funkcji agenta pracującego na zasadzie prowizji. W związku z tym dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego jest uzasadnione.
- (148) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń CJS stwierdziło, że nie zostały spełnione warunki pozwalające zastosować dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego CJ CheilJedang Corp. („CJC”), i przedstawiło na poparcie tego twierdzenia poufne szczegółowe informacje na temat operacji przeprowadzonych przez CJC.
- (149) Komisja dokładnie przeanalizowała argumenty CJS i uznała je za zasadne. Komisja przeanalizowała jednak, czy szczególna struktura grupy w odniesieniu do sprzedaży eksportowej była czynnikiem, który wpłynął na porównywalność cen na potrzeby przeprowadzenia obiektywnego porównania wartości normalnej i ceny wywozowej zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.
- (150) W toku dochodzenia ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem CJS sprzedawało do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz że przedsiębiorstwo to ponosiło koszty i osiągało zyski, które można było przyporządkować sprzedaży do Unii. Natomiast wartość normalna dla produktu objętego postępowaniem została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, a zatem obejmowała niezniekształconą i rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Jak wskazano w motywie 254 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, uznano, że koszty i zyski na tym poziomie są odpowiednie dla poziomu handlu *ex-works*, a zatem nie mogły obejmować kosztów i zysków powiązanego przedsiębiorstwa handlowego.
- (151) Wynika z tego, że porównanie między tą wartością normalną a tą ceną eksportową nie było rzetelne, ponieważ cena eksportowa obejmowała koszty i zyski powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, podczas gdy wartość normalną skonstruowano po odjęciu takich elementów. Powstała w ten sposób asymetria, która wpływa na porównywalność cen między wartością normalną a ceną eksportową. W związku z tym Komisja uznała, że dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego jest uzasadnione.
- (152) W związku z powyższym, aby zapewnić obiektywne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, Komisja odjęła te koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, które nie zostały uwzględnione w wartości normalnej, od ceny eksportowej. W ramach szczególnej struktury kanału sprzedaży eksportowej w grupie dostosowania dokonano z wykorzystaniem rzeczywistych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez CJC oraz – ze względu na relacje między CJC i CJS oraz podział zysków między nimi, który zniekształcał osiągnięty zysk – kwoty hipotetycznego zysku w wysokości 6,89 %, o której mowa w motywie 133.
- (153) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń CJS stwierdziło, że aby zastosować dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, Komisja musi wykazać, w jaki sposób udział CJC w procesie fakturowania sprzedaży eksportowej wpłynął na porównywalność cen z wartością normalną. CJS twierdziło ponadto, że pomimo przyznania, iż warunki zastosowania dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione, Komisja zastosowała to samo dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego, nie wykazując, że klienci CJS płacili różne ceny na rynku krajowym ze względu na udział CJC w sprzedaży eksportowej produktu objętego dochodzeniem do Unii. W poufnej wersji uwag CJS dodało dalsze szczegóły dotyczące dostosowań kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków.
- (154) Bezsporne jest, że CJS sprzedaje produkty do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego: CJC. Część kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych tego przedsiębiorstwa handlowego można racjonalnie przypisać do sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym. CJC generuje również zysk.
- (155) W wyroku w sprawie CCCME Sąd zauważył, że na wartość normalną skonstruowaną na podstawie art. 2 ust. 6a „co do zasady nie mają wpływu elementy mogące zaszkodzić jej porównywalności, ponieważ została ona sztucznie ustalona”⁽³¹⁾. Innymi słowy, jeżeli nie można wykazać, że element, w odniesieniu do którego wnioskuje się

⁽³¹⁾ Wyrok z dnia 2 października 2024 r., CCCME i in./Komisja, T-263/22, ECLI:EU:T:2024:663, pkt 188 i przytoczone tam orzecznictwo.

o dostosowanie, został wykorzystany przy konstruowaniu wartości normalnej, nie można dokonać dostosowania. Biorąc pod uwagę, że – jak zauważono w motywach 253 i 267–271 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych – wartość normalna w przedmiotowej sprawie została skonstruowana m.in. poprzez wykorzystanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, które uznano za uzasadnione w odniesieniu do poziomu handlu *ex-works*, wynika z tego, że z definicji koszty te nie mogły obejmować kosztów powiązanego przedsiębiorstwa handlowego.

- (156) Trudno jest wykazać wpływ na porównywalność cen między ceną eksportową a wartością normalną w sposób bardziej wyraźny niż poprzez wykazanie, że dany element, w tym przypadku koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, występuje w pierwszym z nich i nie występuje w drugim. Innymi słowy – poprzez wykazanie, że cena eksportowa i wartość normalna są asymetryczne. Pojęcie porównywalności ceny eksportowej z wartością normalną jest nierozdzielnie związane z pojęciem symetrii między nimi. Trybunał wyjaśnił to w wyroku w sprawie *Dashiqiao Sanqiang* ⁽³²⁾ w następujący sposób: „W orzecznictwie wyjaśniono dodatkowo, że zarówno w sprawie *Dashiqiao Sanqiang*, jak i z systematyki art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego wynika, iż dostosowanie ceny eksportowej lub wartości normalnej może zostać dokonane wyłącznie w celu uwzględnienia różnic dotyczących czynników wpływających na ceny, a tym samym na ich porównywalność. Innymi słowy, oznacza to, że celem dostosowania jest przywrócenie symetrii pomiędzy wartością normalną a ceną eksportową w ten sposób, iż jeżeli dostosowanie zostało dokonane prawidłowo, przywrócona jest symetria pomiędzy wartością normalną a ceną eksportową” ⁽³³⁾.
- (157) Sąd doszedł następnie do wniosku, że „[t]ym samym w ramach oceny sprawiedliwego charakteru zastosowanej metody porównawczej pojęcie symetrii pomiędzy wartością normalną i ceną eksportową stanowi element kluczowy, odpowiadający konieczności ustalenia porównywalności cen w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia podstawowego” ⁽³⁴⁾.
- (158) Asymetria między wartością normalną a ceną eksportową w kontekście dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) została rozpatrzona przez Sąd w sprawie *Sinopec*. Sąd przypomniał najpierw stwierdzenie Komisji dotyczące asymetrii między ceną eksportową a wartością normalną wynikającą z obecności VAT niepodlegającego zwrotowi w pierwszym przypadku, a następnie jej braku w drugim ⁽³⁵⁾, a następnie doszedł do wniosku, że „Komisja wykazała konieczność dokonania [...] spornego dostosowania” ⁽³⁶⁾. Chociaż Sąd stwierdził, że dostosowania nie można było dokonać na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) i że w związku z tym Komisja naruszyła prawo, orzekł również, że „taki błąd nie miał decydującego wpływu na ocenę dokonaną przez jego autora” ⁽³⁷⁾. Wynikało to z faktu, że zdaniem Sądu art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego „umożliwił Komisji dokonanie [...] spornego dostosowania w celu przywrócenia symetrii między wartością normalną a ceną eksportową produktu objętego postępowaniem oraz zapewnienia obiektywnego porównania tych dwóch wartości” ⁽³⁸⁾. Innymi słowy, Sąd potwierdził, że ocena dokonana przez Komisję, która ograniczała się do stwierdzenia asymetrii (podobnej do oceny dokonanej w sprawie zawisłej przed Sądem), była wystarczająca do dokonania dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.
- (159) W związku z powyższym Komisja zauważyła, że dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego było konieczne w celu przywrócenia symetrii między wartością normalną a ceną eksportową, a tym samym zapewnienia obiektywnego porównania. Porównanie należy bowiem przeprowadzić na podstawie ceny *ex-works*, jak wyjaśniono w motywie 117. Chociaż wartość normalną ustalono na poziomie *ex-works*, ceny eksportowej obejmującej koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk powiązanego przedsiębiorstwa handlowego nie można uznać za cenę *ex-works*. W związku z tym Komisja musi wyeliminować koszt poniesiony przez CJC i hipotetyczny zysk, aby porównać wartość normalną i cenę eksportową na tym samym poziomie. Zaangażowanie CJC, które ogranicza się do sprzedaży eksportowej, skutkuje kosztami i zyskami, które należy w związku z tym uwzględnić. W rzeczywistości CJS nie może korzystać z działalności gospodarczej CJC i korzyści podatkowych wiążących się z tą działalnością, a jednocześnie twierdzić, że brak takiej działalności nie zmieniłyby nic w kanale sprzedaży. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (160) Ponadto CJS stwierdziło, że Komisja naruszyła zasadę prawa Unii *lex specialis*, zgodnie z którą instytucje Unii nie mogą obchodzić bardziej szczegółowego przepisu, opierając się na przepisie ogólnym. CJS twierdziło w tym względzie, że art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego byłby przepisem ogólnym, natomiast art. 2 ust. 10 lit. i) byłby przepisem szczegółowym.

⁽³²⁾ Wyrok z dnia 16 grudnia 2011 r., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Rada*, T-423/09, ECLI:EU:T:2011:764.

⁽³³⁾ Tamże, pkt 42 oraz przytoczone orzecznictwo.

⁽³⁴⁾ Tamże, pkt 43.

⁽³⁵⁾ Wyrok z dnia 21 lutego 2024 r., *Sinopec Chongqing SVW Chemical i in./Komisja*, T-762/20, ECLI:EU:T:2024:113, pkt 155.

⁽³⁶⁾ Tamże, pkt 156.

⁽³⁷⁾ Tamże, pkt 157.

⁽³⁸⁾ Tamże.

- (161) Komisja odrzuciła ten argument, ponieważ art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego nie jest przepisem ogólnym w porównaniu z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, lecz raczej innym przypadkiem, w którym można dokonać dostosowań. Art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego odnosi się bowiem do „czynników nieprzewidzianych w lit. a)–j)”. CJS twierdziło, a Komisja zgodziła się, że art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie może mieć zastosowania w tym przypadku, ponieważ nie zapłacono żadnej prowizji w rozumieniu tego przepisu. Komisja, zamiast obchodzić konkretny przepis przez oparcie się na przepisie ogólnym, ograniczyła się do przypisania okolicznościom faktycznym sprawy prawidłowej kwalifikacji. Ponadto takie podejście jest zgodne z wyrokiem Sądu w sprawie Sinopec, streszczonym w motywie 158. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (162) Ponadto CJS stwierdziło, że gdyby Komisja utrzymała swoje dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego takie dostosowanie nie może być równe dostosowaniu dokonane na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ te dwa dostosowania nie są takie same oraz ponieważ Komisja ustaliła, że warunki zastosowania dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) nie zostały spełnione. W związku z tym CJS zwróciło się do Komisji o ilościowe określenie, w jaki sposób udział CJCJ w procesie fakturowania sprzedaży eksportowej wpłynął na porównywalność cen z wartością normalną. W szczególności, jeżeli Komisja uznała, że zysk CJCJ miał wpływ na porównywalność cen, CJS twierdziło, że taki zysk powinien wynosić co najwyżej 2 %, jako zysk wykorzystany w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Egiptu, Japonii i Wietnamu („dochodzenie w sprawie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco”) ⁽³⁹⁾.
- (163) Komisja zauważyła, że przy obliczaniu dostosowania z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wyłączyła już z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych pozycje, które nie były istotne dla sprzedaży produktu objętego dochodzeniem do Unii, jak wskazano w motywie 165. W związku z tym Komisja uwzględniła przy korekcie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych jedynie te pozycje wynikające z roli CJCJ, które miały wpływ na porównywalność cen. Jeżeli chodzi o zysk, Komisja nie mogła oprzeć się na rzeczywistym zysku CJCJ, ponieważ jest to zysk między powiązаныmi podmiotami, i oparła się na hipotetycznym zysku z dochodzenia dotyczącego PVA jako najbardziej wiarygodnym źródle informacji dostępnych w tym przypadku, jak ustalono w motywie 265 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz w motywach 133 i 137. CJS nie wykazało, dlaczego zysk wykorzystany w dochodzeniu w sprawie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco byłby bardziej odpowiedni, poza faktem, że jest to niższy zysk. Ponadto w dochodzeniu w sprawie wyrobów płaskich walcowanych na gorąco taki zysk ustalono w odniesieniu do innego sektora gospodarki, tj. sektora stali, i nie jest on powiązany z sektorem chemicznym jako hipotetyczny zysk ustalony w dochodzeniu w sprawie PVA. W związku z powyższym argument ten odrzucono.
- (164) CJS przedstawiło również argument dotyczący ilościowego określenia dostosowania w oparciu o odjęcie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych CJCJ, pierwotnie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, a na tym etapie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. Argument ten dotyczył w szczególności pięciu pozycji istotnych dla ustalenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych CJCJ. W poufnej wersji swoich uwag CJS bardziej szczegółowo omówiło to twierdzenie.
- (165) Komisja uznała ten argument za częściowo uzasadniony w odniesieniu do trzech z pięciu pozycji i odpowiednio odjęła je od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych istotnych dla dostosowania. W odniesieniu do pozostałych dwóch pozycji argument ten odrzucono. Więcej szczegółów dotyczących oceny Komisji zostało dostarczonych CJS w konkretnym ujawnieniu, ponieważ ocena ta zawierała poufne informacje.
- (166) Na koniec CJS przedstawiło argument dotyczący ilościowego określenia dostosowania opartego na odjęciu rozsądnego zysku w wysokości 6,89 %, początkowo na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, a na tym etapie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. W poufnej wersji swoich uwag CJS bardziej szczegółowo omówiło to twierdzenie.
- (167) Komisja odrzuciła ten argument. Jak wyjaśniono w motywach 149–152, Komisja postanowiła utrzymać dostosowanie z tytułu hipotetycznego zysku w wysokości 6,89 %, ustalonego zgodnie z motywem 133. Więcej szczegółów dotyczących oceny Komisji zostało dostarczonych CJS w konkretnym ujawnieniu, ponieważ ocena ta zawierała poufne informacje.

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1919 z dnia 25 września 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Egiptu, Japonii i Wietnamu oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu tych wyrobów pochodzących z Indii (Dz.U. L, 2025/1919, 26.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1919/oj), motywy 114 i 126.

- (168) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Huaheng stwierdziła, że Komisja nie odniosła się do argumentu przedstawionego po ujawnieniu tymczasowych ustaleń, zgodnie z którym Komisja nie uzasadniła, dlaczego dostosowanie ceny eksportowej było konieczne do zapewnienia porównywalności cen między wartością normalną a ceną eksportową. W tym względzie grupa Huaheng twierdziła, że wydatki związane z usługami świadczonymi przez AHB zostały odliczone od ceny eksportowej, ale wydatki na te same usługi zostały włączone do wartości normalnej, a powinny być zostać odliczone. Grupa Huaheng twierdziła również, że ustalenia przedstawione w motywie 141, zgodnie z którymi niektóre koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne rzeczywiście mogą zgodnie z prawem pozostać w wartości normalnej na poziomie *ex-works*, pod warunkiem że nie zostanie wykazane, że pokrywają się one z kosztami, które zostały odjęte od ceny eksportowej, stanowiłyby kolejny dowód tej asymetrii.
- (169) Komisja ustaliła, że dostosowanie ceny eksportowej było uzasadnione, ponieważ Komisja stwierdziła w motywie 147, że AHB pełni funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Jak wyjaśniono również w motywach 274–276 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, AHB otrzymywało marżę od odsprzedaży produktu objętego postępowaniem, a ponieważ stwierdzono, że pełniło ono funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji, dostosowanie z tytułu prowizji było uzasadnione. Miało to miejsce, ponieważ, jak wyjaśniono w motywie 261 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wartość normalna została skonstruowana na podstawie ceny *ex-works*. Innymi słowy, jak wyjaśniono w motywach 156 i 157, obecność elementu (prowizji) w cenie eksportowej i jego brak w wartości normalnej stworzyły asymetrię między tymi dwoma elementami, którą należy skorygować, aby porównanie między wartością normalną a ceną eksportową było „obiektywne” w rozumieniu art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli chodzi o ilościowe określenie dostosowania z tytułu prowizji, jak potwierdził Sąd w sprawie *Çolakoğlu* ⁽⁴⁰⁾, przy określaniu odpowiedniej kwoty dostosowania, którego należy dokonać, Komisja może wziąć pod uwagę związek między producentem a powiązanim przedsiębiorstwem handlowym. W przypadku powiązania między producentem a przedsiębiorstwem handlowym Komisja może określić ilościowo dostosowanie, stosując przez analogię art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takich przypadkach dostosowania dokonuje się w odniesieniu do prowizji skonstruowanej na podstawie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych danego przedsiębiorstwa handlowego oraz hipotetycznego zysku. Biorąc pod uwagę, że BHB i AHB były częścią grupy Huaheng oraz że ich powiązania nie były zgodne z zasadą ceny rynkowej, co potwierdzają postanowienia pisemnej umowy między BHB a AHB, dostosowanie oparto na kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych poniesionych przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe oraz hipotetycznym zysku. W związku z tym, ponieważ Komisja nie dokonała dostosowania z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, lecz z tytułu prowizji skonstruowanej na podstawie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz hipotetycznego zysku, uznała, że nie ma zastosowania twierdzenie, zgodnie z którym dostosowanie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych doprowadziło do asymetrii między wartością normalną a ceną eksportową. W żadnym momencie dochodzenia grupa Huaheng nie twierdziła, że w konstruowanej wartości normalnej występowała prowizja, a tym bardziej nie uzasadniała ani nie określała ilościowo takiego twierdzenia, zgodnie z wymogami orzecznictwa, o którym mowa w motywie 269 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W rzeczywistości, jak zauważono w motywie 168, wartość normalna została skonstruowana po odliczeniu wszelkich prowizji. W każdym razie, nawet gdyby Komisja musiała dokonać dostosowania z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, nie uznała, że musiałaby odliczyć koszty od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, aby zapewnić porównywalność między wartością normalną a ceną eksportową. Po pierwsze, grupa Huaheng nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wykorzystane do skonstruowania prowizji zostały uwzględnione w wartości normalnej. Po drugie, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zawarte w wartości normalnej to koszty faktycznie poniesione przez producenta, w szczególności koszty poniesione przez Sucroal w Kolumbii. Po trzecie, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne odjęte od ceny eksportowej były kosztami faktycznie poniesionymi przez AHB w związku z jego funkcjami jako powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Ponieważ koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne odnosiły się do różnych rodzajów działalności (producent eksportujący i powiązane przedsiębiorstwo handlowe), od wartości normalnej nie trzeba było odejmować żadnych wydatków od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych kolumbijskiego producenta Sucroal. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (170) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Huaheng twierdziła ponadto, że Komisja nie wywiązała się z niezbędnego ciężaru dowodu w odniesieniu do dostosowania ceny eksportowej w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, a w szczególności że nie można było dokonać dostosowania w przypadkach, w których prawnie odrębne przedsiębiorstwa były wewnętrznymi działami sprzedaży tworzącymi jedno przedsiębiorstwo europejskie.
- (171) W motywie 147 Komisja przedstawiła powody, dla których uznała AHB za przedsiębiorstwo handlowe pełniące funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Ponadto Komisja stwierdziła, że ustalenie to było wystarczające do dokonania dostosowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego i w tym kontekście nie ma potrzeby przedstawiania dalszych dowodów. Ponadto grupa Huaheng nigdy nie twierdziła, że AHB i producent eksportujący tworzyli jedno przedsiębiorstwo europejskie. Należy przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem, w przypadku gdy Komisja przedstawiła spójne

⁽⁴⁰⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2024 r., *Çolakoğlu Metalurji i Çolakoğlu Diş Ticaret/Komisja*, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, pkt 94–97.

dowody na to, że dystrybutor powiązany z producentem wykonuje funkcje porównywalne z funkcjami przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji, do tego dystrybutora lub tego producenta należy przedstawienie dowodu na to, że dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego nie jest uzasadnione, na przykład poprzez wykazanie, że stanowią oni jeden podmiot gospodarczy ⁽⁴¹⁾.

(172) Wobec braku innych uwag dotyczących dostosowań ceny eksportowej Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 272–276 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.5. Marginesy dumpingu

(173) Jak opisano w motywach 144–145 i 164–165, w następstwie argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony Komisja dokonała przeglądu marginesów dumpingu.

(174) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
CJ (Shenyang) Biotechnology Co., Ltd.	31,3
Bayannur Huaheng Biotechnology Co., Ltd.	53,8
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	42,2
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	53,8

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

(175) Wobec braku uwag dotyczących określenia przemysłu Unii i produkcji unijnej Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 281–283 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Konsumpcja w Unii

(176) Wobec braku uwag dotyczących konsumpcji w Unii Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 284–289 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

(177) Wobec braku uwag dotyczących przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 290–294 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3.1. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

(178) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 295–301 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(179) W związku z dostosowaniem obliczeń wskazanym w motywie 195 dostosowany wynik porównania cen, wyrażony jako odsetek teoretycznego obrotu przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem, wskazał na średni ważony margines podcięcia cenowego w przedziale od 15,0 % do 22,2 % z tytułu przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek unijny.

⁽⁴¹⁾ Zob. na przykład wyrok z dnia 11 czerwca 2025 r., Akgün Seramik Sanayi ve Ticaret i in./Komisja, T-231/23, ECLI:EU:T:2025:580, pkt 155 i przytoczone tam orzecznictwo.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

(180) Wobec braku uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 302–306 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(181) Wobec braku uwag dotyczących produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 307–310 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(182) Wobec braku uwag dotyczących wielkości sprzedaży i udziału w rynku potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 311–313 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.2.3. Zatrudnienie i wydajność

(183) Wobec braku uwag dotyczących zatrudnienia i wydajności potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 314–316 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.2.4. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(184) Wobec braku uwag dotyczących wielkości marginesu dumpingu i poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 317–318 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(185) Wobec braku uwag dotyczących cen i czynników wpływających na ceny potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 319–321 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3.2. Koszty pracy

(186) Wobec braku uwag dotyczących kosztów pracy potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 322–323 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3.3. Zapasy

(187) Wobec braku uwag dotyczących zapasów potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 324–326 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(188) Wobec braku uwag dotyczących rentowności, przepływów środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji i zdolności do pozyskania kapitału potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 327–332 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (189) Wobec braku dalszych uwag Komisja stwierdziła, na podstawie ustaleń ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym motywy 333–338 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (190) Wobec braku uwag potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 339–341 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (191) Wobec braku uwag potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 342–343 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (192) Wobec braku uwag potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 344–347 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (193) Wobec braku uwag Komisja stwierdziła, na podstawie ustaleń ujawnionych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozpatrywane indywidualnie lub łącznie, nie osłabiły ani nie zerwały związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą. Motywy 348–352 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały potwierdzone.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (194) Wobec braku uwag potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 353–359 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (195) Wobec braku uwag, motyw 360 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje potwierdzony. Komisja zauważyła jednak, że ceny jednego producenta eksportującego nie zostały na potrzeby porównania cen dostosowane do poziomu cen na granicy Unii. Komisja odpowiednio dostosowała obliczenia, a ostateczny poziom usuwający szkodę w przypadku współpracujących producentów eksportujących i wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)
Chińska Republika Ludowa	CJ (Shenyang) Biotechnology Co., Ltd.	118,1
	Bayannur Huaheng Biotechnology Co., Ltd.	141,0
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	129,2
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	141,0

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

- (196) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Chińska Republika Ludowa	CJ (Shenyang) Biotechnology Co., Ltd.	31,3	118,1	31,3
	Bayannur Huaheng Biotechnology Co., Ltd.	53,8	141,0	53,8
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	42,2	129,2	42,2
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	53,8	141,0	53,8

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (197) Wobec braku uwag potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 363–366 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

7.2. Interes importerów niepowiązanych

- (198) Wobec braku uwag potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 367–369 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

7.3. Interes użytkowników

- (199) Wobec braku uwag potwierdzono ustalenia przedstawione w motywach 370–374 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (200) Wobec braku uwag dotyczących interesu Unii potwierdzono motyw 375 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

- (201) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.

- (202) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Chińska Republika Ludowa	CJ (Shenyang) Biotechnology Co., Ltd.	31,3
	Bayannur Huaheng Biotechnology Co., Ltd.	53,8
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	42,2
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	53,8

- (203) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (204) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽⁴²⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (205) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (206) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (207) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, zwłaszcza po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

⁽⁴²⁾ E-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

- (208) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antidumpingowych cło antidumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przywozów pochodzących z Chin należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (209) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antidumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (210) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych ceł antidumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

8.3. Pobór z mocą wsteczną

- (211) Jak wspomniano w sekcji 1.2, Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.
- (212) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru ceł ostatecznych z mocą wsteczną.
- (213) Z analizy Komisji wynika, że nie nastąpił żaden dalszy znaczny wzrost przywozu poza poziomem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. Na potrzeby tej analizy Komisja porównała średnią miesięczną wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem, która wynosiła w okresie objętym dochodzeniem [1 750 – 2 417] ton/miesiąc, ze średnią miesięczną wielkością przywozu w okresie od miesiąca następującego po wszczęciu niniejszego dochodzenia do ostatniego pełnego miesiąca poprzedzającego wprowadzenie środków tymczasowych (1 455 ton/miesiąc). Również po porównaniu średniej miesięcznej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem ze średnią miesięczną wielkością przywozu w okresie rozpoczynającym się w miesiącu następującym po wszczęciu niniejszego dochodzenia, a kończącym się ostatniego dnia miesiąca, w którym wprowadzono środki tymczasowe (1 320 ton/miesiąc), nie odnotowano żadnego dalszego wzrostu:

Okres	OD	styczeń – lipiec 2025 r.	styczeń – sierpień 2025 r.
Średnia miesięczna wielkość przywozu (t/miesiąc)	[1 750–2 417]	1 455	1 320

- (214) Na tej podstawie Komisja stwierdza, że nie zostały spełnione warunki nałożenia ostatecznego cła antidumpingowego z mocą wsteczną określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (215) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń skarżący nie zgodził się z oceną Komisji i stwierdził, że na podstawie danych ze specjalistycznych badań rynkowych przedstawionych w skardze i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, które Komisja wykorzystała również do ustalenia wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem w trakcie dochodzenia, warunki poboru ceł z mocą wsteczną zostały spełnione. Zgodnie z tymi danymi skarżący twierdził, że miesięczny przywóz produktu objętego postępowaniem znacznie wzrósł po okresie objętym dochodzeniem. Skarżący twierdził w szczególności, że w 2024 r. miesięczne przemieszczenia wynosiły średnio od 1 do 2,5 tony waliny, następnie w lutym 2025 r. wzrosły sześciokrotnie, a w lutym i marcu

2025 r. do Unii wysłano bardzo duże ilości, co wskazywało na tworzenie zapasów. Ten gwałtowny wzrost wywozu z Chin do Unii po okresie objętym dochodzeniem wskazywałby, że warunki poboru ceł z mocą wsteczną zostały spełnione, w związku z czym skarżący zwrócił się do Komisji o nałożenie ceł z mocą wsteczną.

- (216) Przy ustalaniu wielkości przywozu Komisja dostosowała dane dostarczone przez skarżącego ze specjalistycznych badań rynkowych, jak opisano w motywach 287 i 290 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poprzez korekty wynikające ze zweryfikowanych krzyżowo danych przedłożonych przez współpracujących eksporterów skontrolowanych na miejscu. Ponadto od czasu wszczęcia dochodzenia istnieje odrębny kod TARIC dla produktu objętego postępowaniem, co pozwala Komisji w pełni polegać na statystykach dotyczących przywozu dostarczonych przez państwa członkowskie. Komisja nie znalazła żadnego powodu, aby zdyskredytować te dane, i w związku z tym porównała średni miesięczny przywóz zgłoszony przez państwa członkowskie ze średnim miesięcznym przywozem określonym dla okresu objętego dochodzeniem, jak określono w sekcji 4.3 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym Komisja nie uznaje argumentu skarżącego za uzasadniony i potwierdziła swój wniosek, że warunki określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego dotyczące poboru ostatecznego cła antydumpingowego z mocą wsteczną nie zostały spełnione.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (217) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽⁴³⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (218) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz waliny i jej estrów, ich soli, jako odrębny chemicznie zdefiniowany związek organiczny, nawet zawierający zanieczyszczenia, objętych kodem CN ex 2922 49 85 (kod TARIC 2922 49 85 87), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.
- Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	CJ (Shenyang) Biotechnology Co., Ltd.	31,3	89TX
	Bayannur Huaheng Biotechnology Co., Ltd.	53,8	89TY
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	42,2	
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	53,8	8999

⁽⁴³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość w danych jednostkach) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w [państwie, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/1737 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od 1 października 2023 r. do 30 września 2024 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lutego 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Pozostali współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Xinjiang Meihua Amino Acid Co., Ltd. Tongliao Meihua Biological Sci-tech Co., Ltd.	89TZ
	Ningxia EPPEN Biotech Co., Ltd.	89UA
	Hulunbeier Northeast Fufeng Biotechnologies Co., Ltd. Xinjiang Fufeng Biotechnologies Co., Ltd.	89UB